

AGENTSCHAP UITBETALING GROEIPAKKET

Beslissing Geschillencommissie nr. 2023/090 van 11 augustus 2023

INLEIDENDE SAMENVATTING

Samenloop Belgische en Nederlandse gezinstoelagen – Verschilbetaling – Laattijdige gegevensopvraging - Fout van de uitbetalingsactor - Rekenschap geven

Verwerende partij kende met ingang van 1 januari 2019 verschilbetalingen met de Nederlandse gezinsbijslag bij wijze van voorschot toe aan verzoekster, berekend op de door Nederland voor het kalenderjaar 2018 toegekende gezinsbijslag.

Naar aanleiding van een melding van verzoekster betreffende de verhuis van ..., heeft verwerende partij in de loop van juli 2022 bij de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank geïnformeerd naar de door Nederland toegekende gezinsbijslag voor beide kinderen voor de periode van 1 januari 2019 tot en met 30 juni 2022. Hieruit is gebleken dat ingevolge de toekenning van een kindgebonden budget vanaf 1 januari 2019 de door Nederland toegekende gezinsbijslag maandelijks steeds hoger was dan de bedragen die in het Groeipakket kunnen worden toegekend zodat verwerende partij heeft vastgesteld dat er voor de periode van 1 januari 2019 tot en met 30 juni 2022 geen verschilbetalingen kunnen worden toegekend.

Verwerende partij is bij beslissing van 3 november 2022 ten aanzien van verzoekster overgegaan tot terugvordering van de aldus ten onrechte betaalde verschilbetalingen voor de periode van 1 januari 2019 tot en met 30 juni 2022 ten bedrage van in totaal € 8.254,77.

Naar aanleiding van een klacht ingediend door verzoekster d.d. 9 december 2022 bij de Klachten- en bemiddelingsdienst van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket, heeft verwerende partij vastgesteld dat zij bij de voormelde beslissing d.d. 3 november 2022 ten onrechte de verjaringstermijn van 5 jaar wegens nalatigheid of verzuim vanwege verzoekster i.p.v. de gewone verjaringstermijn van 3 jaar heeft toegepast. Bij herzieningsbeslissing d.d. 25 november 2022 heeft verwerende partij de terugvordering beperkt tot de periode van 1 november 2019 tot en met 30 juni 2022, ten bedrage van in totaal € 6.916,64 daar bleek dat in toepassing van de verjaringstermijn van 3 jaar alle betalingen tot en met 25 november 2019 waren verjaard.

Verzoekster betwist echter de terugvordering daar zij ervan uitging dat verwerende partij en de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank onderling de betalingen op elkaar afstemden en zij zich er evenmin van bewust was dat het kindgebonden budget voor de berekening van de eventueel in het Groeipakket verschuldigde betalingen, in rekening diende te worden genomen.

Verwerende partij erkent dat de ten onrechte, provisioneel toegekende verschilbetalingen voor de kwestieuze periode van 1 november 2019 tot en met 30 juni 2022 minstens gedeeltelijk het gevolg is van de laattijdige opvraging bij de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank.

Uit de toepasselijke administratieve onderrichtingen volgt dat verwerende partij in casu jaarlijks bij de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank had dienen te vragen naar een overzicht van de voor het voorbije jaar toegekende Nederlandse gezinsbijslag op basis waarvan dan telkens voor het daaropvolgende jaar

Opgroeien

Opgroeien

Geschillencommissie Groeipakket

Hallepoortlaan 27

1060 BRUSSEL

opgroeien.be

groeipakket.be/geschillencommissie

OPGROEIEN REGIE GESCHILLENCOMMISSIE GROEIPAKKET

BESLISSING

NR. 2023/090

11 augustus 2023

REPERTORIUMNR. GC/23/A0153

INZAKE :

....., wonende te .....

- Verzoekster -

TEGEN :

..... uitbetalingsactor, met maatschappelijke zetel te .....

- Verwerende partij -

1. Over het procedureverloop:

Gelet op het verzoek dat door verzoekster bij de Geschillencommissie¹ werd ingediend per e-mail d.d. 11 april 2023, gericht tegen de beslissing van verwerende partij d.d. 3 november 2022 en de herzieningsbeslissing van verwerende partij d.d. 25 november 2022;

Gelet op het feit dat verzoekster in eerste instantie op 9 december 2022 een klacht heeft ingediend bij de Klachten- en bemiddelingsdienst van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket;

Gelet op het feit dat de Klachten- en bemiddelingsdienst van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket de herzieningsbeslissing van verwerende partij d.d. 25 november 2022 heeft bevestigd bij e-mail d.d. 20 maart 2023 gericht aan verzoekster;

Gelet op de beslissing van de Geschillencommissie d.d. 28 april 2023 waarbij aan verzoekster de ontvankelijkheid van het verzoek werd meegedeeld;

Gelet op het feit dat beide partijen behoorlijk in kennis werden gesteld dat zij hun belangen op de zitting van 11 augustus 2023 kunnen komen verdedigen of zich daarbij door een raadsman of een gemachtigde kunnen laten vertegenwoordigen;

Gelet op het feit dat verzoekster de zitting van 11 augustus 2023 heeft bijgewoond via Teams en werd gehoord;

Gelet op het feit dat verwerende partij niet is verschenen of zich heeft laten vertegenwoordigen op de zitting van 11 augustus 2023;

Er werden geen leden van de Geschillencommissie gewraakt.

2. Over de feiten van de zaak:

Verwerende partij kende met ingang van 1 januari 2019 verschilbetalingen met de Nederlandse gezinsbijslag bij wijze van voorschot toe aan verzoekster voor de kinderen ..... (°.....2005) en ..... (° ..... 2015) berekend op de door Nederland voor het kalenderjaar 2018 toegekende gezinsbijslag.

Naar aanleiding van een melding van verzoekster betreffende de verhuis van ....., heeft verwerende partij in de loop van juli 2022 bij de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank geïnformeerd naar de door Nederland toegekende gezinsbijslag voor beide kinderen voor de periode van 1 januari 2019 tot en met 30 juni 2022.

Hieruit is gebleken dat ingevolge de toekenning van een kindgebonden budget vanaf 1 januari 2019 de door Nederland toegekende gezinsbijslag maandelijks steeds hoger was dan de bedragen die in het Groeipakket kunnen worden toegekend zodat verwerende partij heeft vastgesteld dat er voor de periode van 1 januari 2019 tot en met 30 juni 2022 geen verschilbetalingen kunnen worden toegekend.

---

¹ Bij de bepalingen van artikel 104, 1^e lid van het Groeipakketdecreet werd er bij Kind en Gezin (Opgroeien Regie) een geschillencommissie ingericht. In toepassing van het 2^e lid van voormeld artikel kan er tegen de beslissing van de uitbetalingsactor over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid of tegen het uitblijven ervan na afloop van de termijn waarin hij op basis van dit decreet een beslissing moet nemen (met uitzondering van de in het 3^e lid bepaalde uitzonderingen), alleen beroep worden ingesteld bij deze geschillencommissie.

Verwerende partij is bij beslissing d.d. 3 november 2022 ten aanzien van verzoekster overgegaan tot terugvordering van de aldus ten onrechte betaalde verschilbetalingen voor de periode van 1 januari 2019 tot en met 30 juni 2022 ten bedrage van in totaal € 8.254,77.

Naar aanleiding van een klacht ingediend door verzoekster d.d. 9 december 2022 bij de Klachten- en bemiddelingsdienst van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket, heeft verwerende partij vastgesteld dat zij bij de voormelde beslissing d.d. 3 november 2022 ten onrechte de verjaringstermijn van 5 jaar wegens nalatigheid of verzuim vanwege verzoekster i.p.v. de gewone verjaringstermijn van 3 jaar heeft toegepast.

Bij herzieningsbeslissing d.d. 25 november 2022 heeft verwerende partij de terugvordering beperkt tot de periode van 1 november 2019 tot en met 30 juni 2022, ten bedrage van in totaal € 6.916,64 daar bleek dat in toepassing van de verjaringstermijn van 3 jaar alle betalingen tot en met 25 november 2019 waren verjaard.

Verzoekster betwist echter de terugvordering daar zij ervan uitging dat verwerende partij en de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank onderling de betalingen op elkaar afstemden en zij zich er evenmin van bewust was dat het kindgebonden budget voor de berekening van de eventueel in het Groeipakket verschuldigde betalingen, in rekening diende te worden genomen.

3. Standpunt van verzoekster:

In het verzoek gericht aan de Geschillencommissie Groeipakket d.d. 11 april 2023 heeft verzoekster haar grieven als volgt verwoord:

“Onderstaand vindt u de reactie van de klachtencoördinator en in bijlage onze documentatie/klacht.

De reden dat ik het niet eens ben met het antwoord van de klachtencommissie is dat er gesteld wordt dat wij verantwoordelijk zijn voor het doorgeven van wijzigingen.

Zoals u kunt lezen wordt overal door ..... en door SVB in Nederland vermeld dat zij alle financiële bedragen onderling afstemmen. Ik ging er dan ook vanuit dat dit zo gebeurde en was me dus niet bewust dat dit niet goed gebeurde. Zij geven zelf toe dat zij dit niet hebben gedaan.

Bij het melden van een wijziging die zij niet konden weten namelijk het verhuizen van mijn dochter heb ik dit meteen gemeld. Pas daarna hebben zij actie ondernomen om de bedragen van de afgelopen jaren te controleren. Had ik dit niet gemeld, was er nog niets gecontroleerd. Wat ik eigenlijk echt onacceptabel vind van een dusdanig belangrijke overheidsinstantie.

Ik ben en blijf dus van mening dat het niet aan mij was om uitkeringen/toeslagen vanuit Nederland (waarvan ik ook niet wist dat ze van toepassing waren hierop) moest doorgeven omdat dit volledig onderling afgestemd zou worden (zie bijgevoegde documenten).

Als de uitkering binnen de landsgrenzen alleen had plaatsgevonden dus niet zoals nu als grensarbeider had ik dit begrepen . Maar zowel ..... als de wet zeggen zelf dat zij alles onderling afstemmen. Er is ook nergens in de wet of op de website van ..... verdere uitleg te vinden over wat er dan relevante informatie zou zijn voor de uitkeringen. Alleen maar dat zij dat zelf regelen.

Als dit onderling regelen netjes door beide partijen was gebeurd had dit probleem zich niet voorgedaan.

Ik ben me ervan bewust dat we te veel geld hebben gekregen maar dit is niet onze fout en ik vind dat wij daarvoor niet bestraft moeten worden door het terugbetalen van een dusdanig hoog bedrag.

Natuurlijk weet ik nu ook dat zij dus klaarblijkelijk hun eigen administratieve zaken niet op orde hebben en zal ik in vervolg elk document dat ik ontvang meteen ter informatie doorsturen (al blijf ik van mening dat dit hun werk is). Maar wil dit soort problemen in de toekomst voorkomen.

Graag wil ik dan ook voorstellen als gulden middenweg om alleen het laatste jaar terug te betalen. Dit zou namelijk ook gebeurd zijn als ..... en SVB hun werk hadden gedaan...dan was dat meteen dat jaar gecorrigeerd en hadden wij dat ook netjes terugbetaald. ”

Als bijlage bij dit verzoek werden de betwiste beslissingen van verwerende partij d.d. 3 en 25 november 2022, alsook volgende stukken gevoegd:

- Europese Verordening nr. 883/2004 (EG)
- “Bewijs 1 - e-mail ..... uw dossier 2204661”
- “Bewijs 2 - Artikel 68 V.O. 883-2004”
- “Bewijs 3 - gesprek SVB”
- “Bewijs 4 - gesprek .....”
- “Bezwaar-Klachtenbrief”
- “Bewijs 6 - Website ..... internationaal”
- “Bewijs 7 - Melding .....”
- “Bewijs 8 - Artikel 97 Groeipakketdecreet”

Bij e-mail d.d. 9 december 2022 heeft verzoekster reeds eerder volgende klacht ingediend bij de Klachten- en bemiddelingsdienst van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket:

“Middels deze e-mail wens ik een klacht in te dienen tegen de brieven die wij hebben ontvangen van de ..... betreffende dossier ..... Dit betreft een internationaal dossier. Dit wegens het niet naleven van de wettelijke verplichtingen.

In de eerste brief die wij hebben ontvangen per post op 17-11-2022 (dagtekening brief 3-11-2022) melden zij dat wij een bedrag moeten terugbetalen van EUR 8254,77.

Zij melden dit met de bewoording (originele brief zie bijlage Brief 1) :

Onze dienst kende voorschotten op de aanvullende Belgische kinderbijslag toe, gebaseerd op de laatste opgave die wij kregen van de SVB (bedragen tot 31/12/2018).

Heden ontvingen wij de opgave van de toegekend Nederlandse gezinsbijslagen van 01/01/2019 tot 30/06/2022.

Hieruit blijkt dat de Nederlandse bedragen hoger waren dan de Belgische, waardoor er niet tot aanvulling kan worden overgegaan en bijgevolg zijn de voorschotten ten onrechte toegekend.

Artikel 23 van het Decreet en artikel 68 V.O. 883/2004

Dat betekent dat geen enkele betaling verjaard is.

Daarom moeten wij € 8.254,77 van je terugvragen.

Wij houden 100 % in op de volgende betalingen die je van ons ontvangt.²

Heb je financiële problemen en ligt deze inhouding te hoog, contacteer ons dan.

Dit omdat je schuld het gevolg is van nalatigheid of verzuim.

U heeft ons niet op de hoogte gebracht toen de Nederlandse bedragen verhoogd zijn.

Naar aanleiding van dit schrijven heb ik een en ander uitgezocht voornamelijk met betrekking tot de tekst:

Daarom moeten wij € 8.254,77 van je terugvragen.

Dit omdat je schuld het gevolg is van nalatigheid of verzuim.

U heeft ons niet op de hoogte gebracht toen de Nederlandse bedragen verhoogd zijn.

Toen het bij ons bekend werd dat wij zowel in Nederland als België recht hadden op kinderbijslag hebben wij contact gehad met SVB en Famifed omdat er onduidelijkheid was wie wat nu betaalde. Dit speelde in 2015/2016 vlak na de geboorte van ons zoontje .....

Het antwoord van Famifed medewerkster (...) was toen:

Geachte mevrouw .....,

Uit onderzoek van het dossier blijkt dat Nederland inderdaad bij voorrang bevoegd is de kinderbijslag te betalen. Dit betekent dat wij per kwartaal het verschil tussen de Nederlandse en de Belgische kinderbijslag dienen uit te betalen aan u. Hiervoor moeten wij per kwartaal de bedragen opvragen aan het SVB.

Met vriendelijke groet,

(...)
administratief assistent

Zij meldt dus specifiek dat België (Famifed = later .....) de gegevens bij Nederland (SVB) moet opvragen en dat het verschil door Famifed betaald zal worden. (kopieën van dit email verkeer vind u in Bewijs 1 - email ..... uw dossier .....)

Uit Brief 1 van ..... blijkt dat dit tot 31-12-2018 ook goed is verlopen.

In mijn verder onderzoek heb ik nagekeken wat de artikelen waar zij naar verwijzen inhouden. Daar kwam ik tot dezelfde conclusie.

HOOFDSTUK 8 Gezinsuitkeringen

Artikel 68

3.

a)

zendt dat orgaan de aanvraag onverwijld door naar het bevoegde orgaan van de lidstaat waarvan de wetgeving prioritair van toepassing is; het stelt de betrokkene daarvan in kennis en betaalt, onverminderd de bepalingen van de toepassingsverordening betreffende de voorlopige toekenning van uitkeringen, zo nodig, de in lid 2 genoemde aanvullende toeslaguit

---

Ook hier staat dus vermeld dat ..... als orgaan de aanvraag moet indienen bij het bevoegde orgaan van de lidstaat waarvan de wetgeving prioritair van toepassing is. Dit is in dit geval SVB in Nederland, want zoals door (...) vermeld is Nederland bij voorrang bevoegd.

Omdat er in de Brief 1 ook geen vermelding was van de voetnoten en er voor sommige maanden wel vermeld staat dat wij op bedragen recht hadden heb ik telefonisch contact opgenomen met ..... om mijn vragen beantwoord te krijgen en mijn bezwaar in de dienen tegen dit bedrag omdat de melding **Daarom moeten wij € 8.254,77 van je terugvragen.**

Dit omdat je schuld het gevolg is van nalatigheid of verzuim.

U heeft ons niet op de hoogte gebracht toen de Nederlandse bedragen verhoogd zijn.

Volledig onterecht is.

Een verslag van dit telefoongesprek vind u terug in Bewijs 4 - gesprek .....

Er wordt door ..... dus vermeld dat wij geen melding hebben gemaakt van het krijgen van kindgebonden budget buiten de kinderbijslag. En dat wij daarom geen recht hadden op aanvulling vanuit .....

Op de vraag waarom dit niet eerder is uitgezocht werd gemeld dat ..... niet eerder antwoord had gehad vanuit SVB. Maar dat ze de beslissing zouden herbekijken. Inmiddels is online deze brief beschikbaar (zie Brief 2). Het feit dat na 1 telefoongesprek een herziening kan worden toegezegd en er meteen 1338,13 eur van het bedrag af kan doet mij ook vermoeden dat zij zelf inzien dat deze claim niet terecht is.

De termijn verkorten van 5 jaar naar 3 jaar blijkt uit artikel 97 – Decreet groeipakket (zie bewijs 7) is omdat ze hiermee aangeven dat het niet mijn fout is. Wat al in ieder geval 1 stap in de goede richting is.

Daar mij hun vermelding van geen informatie ontvangen na dit te hebben opgevraagd onmogelijk leek heb ik na dit telefoon gesprek contact gehad met de SVB.

Een verslag van dit telefoongesprek vind u terug in Bewijs 3 - gesprek SVB.

Hieruit blijkt dat het SVB dus sinds 1-1-2019 geen aanvraag meer heeft gehad van ..... De eerste aanvraag na 2018 is pas gekomen in juli 2022. Dit is precies dezelfde maand als toen ik melding maakte van het verhuis van mijn dochter .....naar haar papa in Nederland.

Het lijkt er dus meer op dat ..... pas in actie is geschoten en bedacht hadden dat er informatie opgevraagd moest worden toen mijn melding verwerkt moest worden.

Zie bewijs van de melding en hun reactie/email bevestiging van ..... Bewijs 7 - Melding .....

Uit verder onderzoek of ik toch niet ergens iets over het hoofd heb gezien met betrekking tot het doorgeven van informatie heb ik nogmaals de hele ..... website nageplozen om te zien of ik ergens iets hierover kon vinden.

Er is een speciaal hoofdstuk toegewijd aan internationaal maar hierop staat alleen vermeld dat er gemeld moet worden dat er in het buitenland gewerkt wordt. En dat ..... dan een samenloop onderzoek doet.

Heb je recht op gezinsbijslag in het andere land, dan doen we een 'samenlooponderzoek'

Dit was bij ..... bekend dus ook hier hebben wij gewoon aan alle eisen voldaan.

Mijn conclusie is dus dat ..... niet aan hun wettelijke verplichtingen heeft voldaan.

Ik mag als persoon niet de financiële dupe worden van het feit dat een overheidsinstantie die op meerdere manier duidelijk heeft vermeld en verwezen naar wetsartikelen waarin staat dat het hun verantwoordelijkheid is om dit op orde te houden zijn werk niet naar behoren uitvoert.

Indien zij jaarlijks aan hun verplichtingen hadden voldaan om de gegevens te checken en controleren met het SVB had ik hun claim begrepen en terecht gevonden. Dan was dit na het 1^e jaar reeds bekend geworden en hadden we gepaste maatregelen kunnen treffen om de overige jaren de problemen te voorkomen.

Nu heb ik een wijziging doorgegeven (verhuis dochter) en zijn zij pas hun werk gaan doen en dan met 3 jaar terugwerking dit te verrekenen is niet terecht. Sterker nog 3 jaar terug gaan zou onmogelijk zijn geweest indien zij hun werk naar behoren hadden uitgevoerd.

Daarom wil ik u verzoeken om in te grijpen en mij te helpen om ervoor te zorgen dat de ..... deze volledige claim voor terugbetaling laat vervallen. En voor de toekomst de volledige uitkering van eventuele bedragen waar wij recht op hebben achteraf jaarlijks te verwerken en te storten."

Ter zitting benadrukt de verzoekster dat zij steeds in eer en geweten heeft gehandeld aangezien haar was meegedeeld door ..... en de Sociale Verzekeringsbank dat alles zou afgehandeld worden tussen de bevoegde instanties. Zij heeft er ook alle websites op nagekeken en nergens teruggevonden dat zij een mededeling had moeten doen over het kindgebonden budget. Aangezien voor haar het kindgebonden budget uitgekeerd werd via de belastingen, had zij niet de link gelegd dat dit invloed had op de kinderbijslag voor Vlaanderen. Zij wijst er ook op dat zij telefonisch beide instanties heeft bevraagd om na te gaan of alles in orde was. Zij heeft ook een melding gedaan toen haar dochter uit huis ging. Zij kan er niet mee akkoord gaan dat zij nu moet terugbetalen voor al die jaren tijdens dewelke ..... zijn werk heeft verzaakt.

4. Standpunt verwerende partij:

- Bij beslissing d.d. 3 november 2022 heeft verwerende partij verzoekster in kennis gesteld van wat volgt:

*“Wij hebben **jouw recht op het Groeipakket opnieuw onderzocht** voor de periode van 01/2019 tot 06/2022.*

*Wij hebben vastgesteld dat je een bedrag van **€ 8.254,77** hebt **ontvangen waarop je geen recht had** voor de kinderen ..... en ..... Dit bedrag bestaat uit:*

- .....: *Basisbedrag*
- .....: *Basisbedrag*

Onze dienst kende voorschotten op de aanvullende Belgische kinderbijslag toe, gebaseerd op de laatste opgave die wij kregen van de SVB (bedragen tot 31/12/2018).

Heden ontvingen wij de opgave van de toegekend Nederlandse gezinsbijslagen van 01/01/2019 tot 30/06/2022.

Hieruit blijkt dat de Nederlandse bedragen hoger waren dan de Belgische, waardoor er niet tot aanvulling kan worden overgegaan en bijgevolg zijn de voorschotten ten onrechte toegekend.

Artikel 23 van het Decreet en artikel 68 V.O. 883/2004

Wij moeten € 8.254,77 van je terugvragen.

(...)

De verjaringstermijn is 5 jaar.

Dat betekent dat geen enkele betaling verjaard is.

Daarom moeten wij € 8.254,77 van je terugvragen.

Wij houden 100 % in op de volgende betalingen die je van ons ontvangt.

Heb je financiële problemen en ligt deze inhouding te hoog, contacteer ons dan.

Dit omdat je schuld het gevolg is van nalatigheid of verzuim.

U heeft ons niet op de hoogte gebracht toen de Nederlandse bedragen verhoogd zijn.

Reageer je niet op die inhoudingen, dan ga je stilzwijgend akkoord. Elke inhouding stuit dan de verjaring.

Als je het bedrag niet kunt terugbetalen, dan kun je ons een aanvraag sturen om (gedeeltelijk) af te zien van de terugvordering. We beslissen daarover na een sociaal onderzoek.

(...)”

- Nadat verzoekster op 9 december 2022 een klacht bij de Klachten- en bemiddelingsdienst van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket had ingediend (cf. supra), heeft verwerende partij de

beslissing d.d. 3 november 2022 herzien bij beslissing d.d. 25 november 2023 waarbij aan verzoekster werd meegedeeld wat volgt:

*“Wij hebben **jouw recht op het Groeipakket opnieuw onderzocht** voor de periode van 11/2019 tot 06/2022.*

*Wij hebben vastgesteld dat je een bedrag van € 6.916,64 hebt **ontvangen waarop je geen recht had** voor de kinderen ..... en ..... Dit bedrag bestaat uit:*

- .....: *Basisbedrag*
- .....: *Basisbedrag*

Heden ontvingen wij de opgave van de toegekend Nederlandse gezinsbijslagen van 01/01/2019 tot 30/06/2022.

Hieruit blijkt dat de Nederlandse bedragen hoger waren dan de Belgische, waardoor er niet tot aanvulling kan worden overgegaan en bijgevolg zijn de voorschotten ten onrechte toegekend.

Artikel 23 van het Decreet en artikel 68 V.O. 883/2004

Wij moeten € 6.916,64 van je terugvragen.

(...)

De verjaringstermijn is 3 jaar².

Dat betekent dat de betaling tot en met 25/11/2019 verjaard is.

Daarom moeten wij € 6.916,64 van je terugvragen.

Wij houden 10 % in op de volgende betalingen die je van ons ontvangt³.

Heb je financiële problemen en ligt deze inhouding te hoog, contacteer ons dan.

Reageer je niet op die inhoudingen, dan ga je stilzwijgend akkoord. Elke inhouding stuit dan de verjaring⁴.

(...)”

- Bij e-mail d.d. 23 mei 2023 heeft verwerende partij ten aanzien van de Geschillencommissie haar standpunt meegedeeld als volgt:

“Vanaf 1 januari 2019 is in Vlaanderen het Groeipakketdecreet van toepassing waardoor voor elk kind dat in Vlaanderen woont of toelating heeft of gemachtigd is om in het Rijk te verblijven een recht bestaat op het Groeipakket. Wanneer het kind in Vlaanderen woont maar één van beide ouders is tewerkgesteld in een andere EG-lidstaat, dan dient het recht onderzocht te worden in toepassing van de EG-reglementering.

---

² Artikel 97 Groeipakketdecreet.

³ Artikel 103, §1 Groeipakketdecreet.

⁴ Dat betekent dat de wettelijk voorziene termijn voor de verjaring opnieuw begint te lopen.

*Volgens art.68 V883/2004 EG 'prioriteitsregel bij samenloop', is de volgorde van prioriteit de volgende: eerst de rechten verkregen op grond van werkzaamheden, al dan niet in loondienst, vervolgens de rechten verkregen op grond van rente (bv. een pensioen), en ten slotte de rechten op grond van de woonplaats. Dit betekent dat wanneer de ouders niet tewerkgesteld zijn in het woonland van het kind maar wel in een andere EG-lidstaat, het werkland bij voorrang bevoegd is om de gezinsbijslag uit te betalen. Het woonland van het kind kan aanvullend betalen wanneer de bedragen in het woonland hoger zijn dan de bedragen in het werkland. Van zodra er een tewerkstelling is in het woonland van het kind, ontstaat er een voorrangrecht in het woonland. Het andere werkland kan dan **eventueel** aanvullend betalen op grond van de prestaties die daar geleverd worden.*

In toepassing van artikel 9 van VO 883/2004 dienen de lidstaten jaarlijks een verklaring over te maken waarin ze opnemen welke uitkeringen en toelagen zij als gezinsbijslagen beschouwen. Deze gezinsbijslagen dienen steeds in rekening te worden gebracht bij het bepalen van een verschilbetaling.

Wat de samenloop met Nederland betreft, moeten zowel de Nederlandse Kinderopvangtoeslag als het Kindgebonden Budget in aanmerking worden genomen bij de berekening van de aanvullende gezinsbijslag. De hoogte van deze bijslagen is afhankelijk van het gezinsinkomen en het definitieve bedrag wordt bepaald bij de berekening van de inkomensbelasting (minstens 1 jaar na datum).

De uitgekeerde bedragen in de andere lidstaat worden jaarlijks opgevraagd. Het dossier kan worden geregulariseerd wanneer de andere lidstaat een wijziging van vroeger meegedeelde bedragen doorstuurt. Dit wil zeggen dat betrokkenen een bijbetaling of een terugvordering kunnen ontvangen.

Artikel 3 van VO 987/2009 (zie bijlage) punt 2 stelt: 'Degenen op wie de basisverordening van toepassing is, zijn verplicht het bevoegde orgaan alle informatie, documenten en bewijsstukken te verstrekken die nodig zijn voor de vaststelling van hun situatie of die van hun gezin, voor de vaststelling en het behoud van hun rechten en plichten, alsook voor de vaststelling van de toepasselijke wetgeving en de daaruit voor hen voortvloeiende verplichtingen.'

Op 12/02/2019 werd bij de bevoegde Nederlandse SVB een overzicht gevraagd van de uitgekeerde bedragen in Nederland tijdens het jaar 2018. .... ontving het overzicht op 21/03/2019. Op basis van dit overzicht kende ..... een verschilbetaling toe van € 220.

..... erkent dat er nadien geen opvolging is gebeurd van de uitgekeerde bedragen in Nederland. Pas in de loop van 07/2022 werd er een nieuw overzicht gevraagd over de periode 01/2019 tot en met 06/2022.

Daarnaast gaf ook de SVB de wijziging inzake toekenning Kindgebonden Budget laattijdig aan ..... door.

Omdat uit de communicatie met de SVB bleek dat de ontvangen bedragen in Nederland hoger waren dan de bedragen waarop recht is in Vlaanderen, ontving mevrouw ..... ten onrechte een verschilbetaling over de periode van 11/2019 tot en met 06/2022. Hierdoor is een schuld ontstaan aangezien mevrouw over die periode eveneens verschilbetalingen ontving. De betaalde veilige voorschotten van ..... werden immers berekend op de laatst ontvangen bedragen van de SVB. Indien ..... (tijdig) op de hoogte was geweest dat er ook Kindgebonden Budget werd toegekend in Nederland, had het voorschot herzien en aangepast kunnen worden.

Er werd door FAMIFED in het verleden expliciet gevraagd naar een toekenning van Kindgebonden Budget. Hierop antwoorde de SVB op 19 04 2016 (zie mail in bijlage) dat dit niet werd toegekend en

ze ons op de hoogte zouden brengen indien dat op een later moment wel zou worden toegekend. Jammer genoeg is dit pas gebeurd na het opvragen van de bedragen door ..... in juli 2022. In eerste instantie werd een terugvordering opgemaakt over de periode 01/2019-06/2022 ten bedrage van € 8.254,77. Bij de opmaak van deze terugvordering werd ten onrechte rekening gehouden met een verjaringstermijn van 5 jaar. Deze terugvordering werd vernietigd. Op 25/11/2022 werd een correcte terugvordering (verjaringstermijn 3 jaar) opgemaakt over de periode 11/2019-06/2022 ten bedrage van € 6.916,64.

..... erkent dat zowel de laattijdige opvraging van de Nederlandse bedragen als de laattijdige ontvangst van het Kindgebonden Budget ervoor hebben gezorgd dat het ten onrechte ontvangen bedrag aanzienlijk opliep. .... wijst er echter ook op dat mevrouw zelf verantwoordelijk is om de uitbetaler op de hoogte te brengen bij wijzigingen zoals, in dit geval, de toekenning van het Kindgebonden Budget. (zie Artikel 9 van VO 883/2004 en Artikel 3 van VO 987/2009).

Er werd destijds door de klachtencoördinator aan mevrouw voorgesteld een afbetalingsplan af te spreken en daarvoor contact op te nemen met ..... Tot op heden ging mevrouw daar niet op in."

5. Standpunt/beslissing Klachten- en bemiddelingsdienst Agentschap Uitbetaling Groeipakket:

Ingevolge een klacht van verzoekster ingediend bij e-mail d.d. 9 december 2022 heeft de Klachten- en bemiddelingsdienst van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket bij e-mail d.d. 20 maart 2023 meegedeeld wat volgt:

"Naar aanleiding van jouw e-mail van 09/12/2022 startte ik een klachtendossier op.

Je bent niet akkoord met de terugvordering die je ontving van jouw uitbetaler ..... Je bent van mening dat jouw uitbetaler ..... zijn wettelijke verplichtingen niet nakwam.

Ik geef je eerst wat meer uitleg over de geldende reglementering om nadien toe te passen op jouw dossier.

Reglementering

Vanaf 1 januari 2019 is in Vlaanderen het Groeipakketdecreet van toepassing. Er kan voor elk kind dat in Vlaanderen woont of toelating heeft of gemachtigd is om in het Rijk te verblijven een recht bestaan op uitkeringen binnen het Groeipakket.

Wanneer het kind in Vlaanderen woont en één van beide ouders is tewerkgesteld in een andere EG-lidstaat dient het recht onderzocht te worden in toepassing van de EG-reglementering.

Volgens art.68 V883/2004 EG 'prioriteitsregel bij samenloop', is indien door meer dan een lidstaat uitkeringen verschuldigd zijn op verschillende gronden, de volgorde van prioriteit de volgende: eerst de rechten verkregen op grond van werkzaamheden, al dan niet in loondienst, vervolgens de rechten verkregen op grond van rente (bv. een pensioen), en ten slotte de rechten op grond van de woonplaats.

Wanneer de ouders niet tewerkgesteld zijn in het woonland van het kind maar wel in een andere EG-lidstaat, zal het werkland bij voorrang bevoegd zijn om de gezinsbijslag uit te betalen. Het woonland

van het kind kan aanvullend betalen wanneer de bedragen in het woonland hoger zijn dan de bedragen in het werkland. Van zodra er een tewerkstelling is in het woonland van het kind, ontstaat er een voorrangrecht in het woonland. Het andere werkland kan dan eventueel aanvullend betalen op grond van de prestaties die daar geleverd worden.

Bij het bepalen van de in aanmerking te nemen bedragen, wordt er een onderscheid gemaakt in "gezinsuitkeringen in geld die hoofdzakelijk bedoeld zijn ter vervanging, geheel of gedeeltelijk, van niet-verdiend inkomen, of inkomen dat de betrokkene niet kan verdienen wegens opvoedverplichtingen" (uitkeringen die de ouder persoonlijk toekomen onder de voorwaarden van de wetgeving van de bevoegde lidstaat) en "andere gezinsuitkeringen ter dekking van de gezinsuitgaven". Zowel de Nederlandse Kinderopvangtoeslag als het Kindgebonden Budget horen tot de "andere gezinsuitkeringen ter dekking van de gezinsuitgaven" en dienen dus in aanmerking te worden genomen bij de berekening van de aanvullende gezinsbijslag. De hoogte van deze bijslagen is afhankelijk van het gezinsinkomen en het definitieve bedrag wordt bepaald bij de berekening van de inkomensbelasting (minstens 1 jaar na datum).

De uitgekeerde bedragen in de andere lidstaat worden jaarlijks opgevraagd. Het dossier kan worden geregulariseerd wanneer de andere lidstaat een wijziging van vroeger meegedeelde bedragen doorstuurt. Dit wil zeggen dat je een bijbetaling of een terugvordering kan ontvangen.

In toepassing van artikel 9 van VO 883/2004 dienen de lidstaten jaarlijks een verklaring over te maken waarin ze opnemen welke uitkeringen en toelagen onder de definitie van artikel 1 van VO 883/2004 vallen. Concreet betekent dit dat de lidstaten zelf aangeven welke uitkeringen en toelagen zij als gezinsbijslagen beschouwen. Deze gezinsbijslagen dienen dus steeds in rekening te worden gebracht bij het bepalen van een verschilbetaling. De verklaringen van de lidstaten kan door iedereen geraadpleegd worden via deze link:
<https://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=868&intPagId=2285&langId=en>

Artikel 3 van VO 987/2009 (zie bijlage) punt 2 stelt dat 'Degenen op wie de basisverordening van toepassing is, zijn verplicht het bevoegde orgaan alle informatie, documenten en bewijsstukken te verstrekken die nodig zijn voor de vaststelling van hun situatie of van die van hun gezin, voor de vaststelling en het behoud van hun rechten en plichten, alsook voor de vaststelling van de toepasselijke wetgeving en de daaruit voor hen voortvloeiende verplichtingen.'

De verjaringstermijn voor de toelagen in het kader van het gezinsbeleid bedraagt drie en vijf jaar. Deze termijnen geldt ook voor de bijslagen die in toepassing van de AKBW werden uitbetaald. Voor het toekennen van de gezinsbijslagen geldt een verjaringstermijn van 5 jaar.

Voor de terugvordering van onverschuldigde bedragen geldt een verjaringstermijn van 3 jaar, indien er geen sprake is van bedrog of bedrieglijke handelingen van de begunstigde.

Concreet in jouw dossier

Op 12/02/2019 werd bij de bevoegde Nederlandse SVB een overzicht gevraagd van de uitgekeerde bedragen in Nederland tijdens het jaar 2018. Je uitbetaler ..... ontving het overzicht op 21/03/2019. Op basis van dit overzicht kende ..... verder een verschilbetaling van € 220 toe.

..... erkent dat er nadien geen opvolging is gebeurd van de uitgekeerde bedragen in Nederland. Pas in de loop van 07/2022 werd er een nieuw overzicht gevraagd over de periode 01/2019 tot en met 06/2022. Daarnaast gaf de SVB de wijziging inzake toekenning Kindgebonden Budget laattijdig aan ..... door.

Aangezien de ontvangen bedragen in Nederland hoger zijn dan de bedragen waarop recht is in Vlaanderen, ontving je ten onrechte een verschilbetaling over de periode van 11/2019 tot en met 06/2022. Hierdoor is er een schuld ontstaan.

- *schuld 03/11/2022: Terugvordering van € 8.254,77 over de periode 01/2019-06/2022.*
  - *Bij de opmaak van deze terugvordering werd er verkeerdelijk rekening gehouden met een verjaringstermijn van 5 jaar. Deze terugvordering werd vernietigd.*
- *schuld 25/11/2022: Terugvordering van € 6.916,64 over de periode 11/2019-06/2022.*

Ik besluit dat zowel de laattijdige opvraging van de Nederlandse bedragen als de laattijdige ontvangst van het Kindgebonden Budget ervoor hebben gezorgd dat het ten onrechte ontvangen bedrag aanzienlijk werd verhoogd.

Je bent echter zelf verantwoordelijk om jouw uitbataler op de hoogte te brengen als er zich wijzigingen voordoen, in dit geval de toekenning van het Kindgebonden Budget (zie Artikel 9 van VO 883/2004 en Artikel 3 van VO 987/2009).

Over de periode 01/2019 tot en met 06/2022 ontving je ten onrechte verschilbetalingen. Rekening houdend met de verjaringstermijn van 3 jaar werd er terecht een terugvordering opgemaakt over de periode 11/2019 tot en met 06/2022.

Indien je dit wenst kan je contact opnemen met jouw uitbataler om een afbetalingsplan af te spreken.

(...)”

6. Beoordeling in rechte

Nadat is gebleken dat de door Nederland voor ..... (° .....2005) en .....
..... (° .....2015) toegekende gezinsbijslag (ingevolge de toekenning van het kindgebonden budget vanaf 1/1/2019) voor de periode van 1 januari 2019 tot en met 30 juni 2022 hoger was dan het Groeipakket dat voor hen kan worden toegekend in Vlaanderen, is verwerende partij in eerste instantie bij beslissing d.d. 3 november 2022 overgegaan tot terugvordering van de provisioneel toegekende verschilbetalingen voor de periode van 1 januari 2019 tot en met 30 juni 2022 ten bedrag van in totaal € 8.254,77.

Bij beslissing d.d. 25 november 2022 heeft verwerende partij de voormelde beslissing d.d. 3 november 2022 herzien in de mate dat zij heeft vastgesteld dat niet de 5- maar de 3-jarige verjaringstermijn van toepassing is en zodoende de terugvordering werd beperkt tot de periode van 1 november 2019 tot en met 30 juni 2022 voor een bedrag van in totaal € 6.916,64.

Uit het voorliggende verzoek van verzoekster ingediend bij e-mail d.d. 11 april 2023 blijkt dat zij niet betwist dat zij het bedrag van € 6.916,64 ten onrechte heeft ontvangen, noch dat het recht op Groeipakket enkel per verschil met de Nederlandse gezinsbijslag kan worden toegekend in toepassing van de bepalingen van artikel 68 van de Verordening nr. 883/2004 (EG) noch dat daarbij het Nederlandse kindgebonden budget als gezinsbijslag in rekening dient te worden genomen. Verzoekster stelt dat de onterecht door verwerende partij toegekende bedragen het gevolg zijn van nalatigheid van verwerende partij zelf en de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank (SVB):

“Ik ben me ervan bewust dat we te veel geld hebben gekregen maar dit is niet onze fout en ik vind dat wij daarvoor niet bestraft moeten worden door het terugbetalen van een dusdanig hoog bedrag.

Natuurlijk weet ik nu ook dat zij dus klaarblijkelijk hun eigen administratieve zaken niet op orde hebben en zal ik in vervolg elk document dat ik ontvang meteen ter informatie doorsturen (al blijf ik van mening dat dit hun werk is). Maar wil dit soort problemen in de toekomst voorkomen.

Graag wil ik dan ook voorstellen als gulden middenweg om alleen het laatste jaar terug te betalen. Dit zou namelijk ook gebeurd zijn als ..... en SVB hun werk hadden gedaan...dan was dat meteen dat jaar gecorrigeerd en hadden wij dat ook netjes terugbetaald.”

De Geschillencommissie stelt in eerste instantie vast dat gelet op de herzieningsbeslissing van verwerende partij d.d. 25 november 2022, de betwisting is beperkt tot de terugvordering van het Groeipakket voor de periode van 1 november 2019 tot en met 30 juni 2022 en dienaangaande in eerste instantie de opportuniteit van deze terugvordering dient te worden onderzocht.

6.1. Opportuniteit van de terugvordering van het onverschuldigde bedrag aan uitbetaald Groeipakket

6.1.1. Algemene principes

- **Artikel 1376 BW en artikel 103, §1, eerste lid, Groeipakketdecreet:**

Conform de bepalingen van artikel 1376 BW is diegene die per vergissing of met zijn weten iets ontvangen heeft dat hem niet verschuldigd was, verplicht het terug te geven aan diegene van wie hij het onverschuldigde heeft ontvangen.

In dezelfde zin bepaalt artikel 103, §1, eerste lid Groeipakketdecreet:

“Onverschuldigd betaalde toelagen in het kader van het gezinsbeleid worden teruggevorderd, behalve in de gevallen waarin een dergelijke terugvordering wordt uitgesloten door dit decreet, door inhoudingen, verricht door de uitbetalingsactor, overeenkomstig het bepaalde in artikel 1410, §4, van het Gerechtelijk Wetboek, op nog te betalen toelagen in het kader van het gezinsbeleid.”

- **Fout van de uitbetalingsactor: artikel 92, §1, 1° en 2° lid Groeipakketdecreet:**

De bepalingen van artikel 92, § 1, 1^e en 2^e lid Groeipakketdecreet vormen een uitzondering op dit algemene principe van de terugvordering van onverschuldigd betaalde toelagen in de mate dat wordt gesteld dat:

“Als de uitbetalingsactor vaststelt dat een beslissing over toelagen in het kader van het gezinsbeleid aangetast is door een juridische of materiële fout, trekt hij die beslissing in en neemt hij op eigen initiatief een nieuwe beslissing die uitwerking heeft op de datum waarop de ingetrokken beslissing is ingegaan of had moeten ingaan, met behoud van de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk 2 van deze titel.

Als het gaat om een fout van de uitbetalingsactor, waarvan de begunstigde zich normaal geen rekenschap kan geven, en het bedrag van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid kleiner is dan het bedrag dat aanvankelijk was toegekend, neemt de uitbetalingsactor een nieuwe beslissing die uitwerking heeft op de eerste dag van de maand na de kennisgeving ervan.”

De memorie van toelichting betreffende het Groeipakketdecreet bevat hierover de volgende toelichting:

“Dit artikel regelt de situatie waarin een beslissing van een uitbetalingsactor aangetast is door een juridische of materiële fout.

De uitbetalingsactor die een juridische of materiële fout vaststelt, trekt de oorspronkelijke beslissing in en neemt een nieuwe beslissing die uitwerking heeft op datum van de oorspronkelijke beslissing. Van bovenstaand principe wordt afgeweken wanneer de fout te wijten is aan de uitbetalingsactor en het bedrag waarop de begunstigde recht heeft op grond van de nieuwe beslissing kleiner is dan wat aanvankelijk was toegekend. In dat geval heeft de nieuwe beslissing enkel uitwerking voor de toekomst. De ratio legis is duidelijk dat de begunstigde niet de gevolgen moet dragen van een fout van de uitbetalingsactor. Het moet echter gaan om een fout die de begunstigde redelijkerwijze niet kon opmerken.

Indien een begunstigde bijvoorbeeld een bedrag ontvangt waarvan hij redelijkerwijze moest beseffen dat hij daarop geen recht had, dan zal de nieuwe beslissing wel uitwerking hebben op datum van de oorspronkelijke beslissing en kan dus geen toepassing gemaakt worden van de uitzondering.”

- **Rechtspraak en administratieve praktijk:**

Voor het toepasselijke referentiekader inzake rechtspraak en administratieve praktijk verwijst de Geschillencommissie naar de eerdere beslissing nr. 2019/017 d.d. 22.11.2019 van de Geschillencommissie waarin verwezen werd naar de administratieve onderrichtingen in het kader van de Algemene Kinderbijslagwet die volgens het Agentschap Uitbetaling Groeipakket nog steeds instructief kunnen zijn.

Tot en met 31 december 2018 golden onder de toepassing van de federale Algemene Kinderbijslagwet gelijklopende bepalingen, terug te vinden in artikel 17 van het Handvest van de Sociaal Verzekerde (ingevoerd bij Wet van 11 april 1995 – stuk 10 – verder HSV genoemd) die stellen dat:

‘Wanneer vastgesteld wordt dat de beslissing aangetast is door een juridische of materiële vergissing, neemt de instelling van sociale zekerheid op eigen initiatief een nieuwe beslissing die uitwerking heeft op de datum waarop de verbeterde beslissing had moeten ingaan, onverminderd de wettelijke en reglementaire bepalingen inzake verjaring.

Onverminderd de toepassing van artikel 18, heeft de nieuwe beslissing, indien de vergissing aan de instelling van sociale zekerheid te wijten is, uitwerking op de eerste dag van de maand na de kennisgeving ervan, als het recht op de prestatie kleiner is dan het aanvankelijk toegekende recht.

Het vorige lid is niet van toepassing indien de sociaal verzekerde weet of moest weten, in de zin van het koninklijk besluit van 31 mei 1933 betreffende de verklaringen af te leggen in verband met subsidies, vergoedingen en toelagen, dat hij geen recht heeft of meer heeft op het gehele bedrag van de prestatie.’

In dit kader kan wat betreft de voormelde bepalingen van artikel 17 HSV worden verwezen naar de reeds bestaande rechtspraak waar zich een duidelijke tendens voordeed om te concluderen dat de sociaal verzekerde gelet op de complexiteit van de regelgeving niet kan geacht worden te weten of te moeten weten dat hij/zij al dan niet recht had op het onverschuldigde bedrag wanneer hij/zij te goeder trouw was en dat hij/zij erop mag vertrouwen dat de sociale zekerheidsinstelling de juiste beslissing neemt en correct uitbetaalt.

Omgekeerd werd doorgaans geoordeeld dat er wél tot terugvordering kan worden overgegaan indien de sociaal verzekerde niet te goeder trouw was, waaromtrent de bewijslast bij de socialezekerheidsinstelling ligt (zie bvb. arrest van het Arbeidshof te Antwerpen van 15 maart 2013 A.R. 2012/AH/227; vonnis van de Arbeidsrechtbank van Nijvel, afdeling Waver van 28 juli 2015 A.R. 14/3052/A; vonnis van de Arbeidsrechtbank van Gent, afdeling Sint-Niklaas van 16 januari 2015 A.R. 14/1092/A en arrest van het Arbeidshof te Luik, afdeling Luik van 7 mei 2018 A.R. 2017/AL/122).

In de administratieve praktijk werd er door de kinderbijslagfondsen bij de toepassing van de bepalingen van artikel 17 HSV eveneens naar gestreefd om bij een fout van het kinderbijslagfonds enkel terug te vorderen indien het vermoeden van de goede trouw van de sociaal verzekerde kon worden weerlegd (zie de omzendbrief CO nr. 1402 van 26 februari 2015).

Betreffende de bepaling van de goede trouw kan worden verwezen naar de omzendbrief nr. 1360 van 20 juli 2006 (administratieve onderrichting FAMIFED), punt 2.2 waar wordt gesteld:

‘De wet wilde een sociaal verzekerde die te goeder trouw was, selectief beschermen tegen foutieve handelingen van de administratie. Deze voorwaarde van goede trouw is enkel vervuld wanneer de sociaal verzekerde niet kon twijfelen aan de gegrondheid van de beslissing tot uitbetaling die ten onrechte werd genomen ten opzichte van hem.

De wettekst die het feit van 'weten of moeten weten' voorziet, duidt aan dat men het standpunt moet innemen van een sociaal verzekerde die handelt met 'normale voorzichtigheid en toewijding', en niet dat van de concrete sociaal verzekerde die de onverschuldigde betaling ontving. Zo heeft het feit geen weerslag dat de concrete sociaal verzekerde het slachtoffer was van omstandigheden (ziekte, zwakzinnigheid, gebrekkige kennis van de taal,...) die op het moment van de betaling zijn begrip konden schaden.

De materie zal geval per geval moeten geëvalueerd worden.

Als algemene regel kan men stellen dat de bijslagtrekkende 'wist of moest weten' als hij:

- een/de onverschuldigde bijslag ontving wegens frauduleuze handelingen of valse of bewust onjuiste verklaringen afgelegd door hem;*
- voor de onverschuldigde betaling bijzondere of algemene informatie had (controleformulieren met precisies over een bepaalde situatie die de sociaal verzekerde kende) die de pertinentie weerlegt van de later ten onrechte genomen beslissing tot toekenning;*
- wegens de aard van de betaling zelf (o.a. dubbele betaling van een zelfde bedrag aan kinderbijslag voor eenzelfde periode; kennisgeving van de toekenning van een sociale toeslag terwijl de rechthebbende zich niet in een dergelijke situatie bevindt,...) onmogelijk niet op de hoogte kon zijn van het onverschuldigde karakter van de betaling.'*

Deze administratieve praktijk werd in het kader van het Groeipakketdecreet voortgezet waarbij kan worden verwezen naar de Toelichtingsnota nr. 19 d.d. 18.05.2021 (aangepaste versie 26.10.2021) van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket betreffende de vaststelling van de regels voor de ambtshalve en gedwongen herziening van een beslissing tot toekenning van toelagen in het kader van het gezinsbeleid en de Vlabel-procedure.

Daarin wordt het volgende bepaald met betrekking tot de terugvordering van onverschuldigde betalingen:

“3. Terugvordering onverschuldigde betalingen

3.1. Uitgangspunt: alle onverschuldigd betaalde toelagen terugvorderen

Alle onverschuldigd betaalde toelagen in het kader van het gezinsbeleid worden door de uitbetalingsactoren teruggevorderd, behalve in de gevallen die o.b.v. het Groeipakketdecreet zijn uitgesloten⁵.

(...)

3.3. Onverschuldigde betalingen: categorieën A t.e.m. E

Juridische of materiële fouten die aan de basis van een beslissing over toelagen in het kader van het gezinsbeleid liggen, brengen onverschuldigde betalingen met zich mee.

Onverschuldigde betalingen zijn betalingen waarbij de decretale bepalingen en reglementeringen niet correct zijn toegepast. Elke onverschuldigde betaling wordt ingedeeld in een categorie op basis van zijn oorzaak. Deze indeling is noodzakelijk om te bepalen of een onverschuldigd bedrag al dan niet moet teruggevorderd worden.

Onverschuldigde betaling type A⁶

Een onverschuldigde betaling kan in deze categorie worden ingedeeld op voorwaarde dat:

- *het onverschuldigd bedrag aan een juridische of materiële fout van een uitbetalingsactor te wijten is*

EN

- *bij de betaling de begunstigde te goeder trouw⁷ is.*

Onverschuldigde betaling type B⁸

Een onverschuldigde betaling kan in deze categorie worden ingedeeld op voorwaarde dat:de

- *onverschuldigde betaling te wijten is aan verzuim of nalatigheid van de begunstigde*

OF

- *de onverschuldigde betaling te wijten is aan een fout van de uitbetalingsactor, maar waarbij de begunstigde niet te goeder trouw heeft gehandeld. Hierbij is het aan de uitbetalingsactoren om het vermoeden van de goede trouw van de begunstigde te weerleggen⁹.*

Onverschuldigde betaling type C

---

⁵ "Dit is o.a. bij een fout van de uitbetalingsactor, bij het overlijden van de begunstigde,...."

⁶ "In bepaalde gevallen is de onverschuldigde betaling niet te wijten aan een fout van de uitbetalingsactor of de begunstigde, maar te wijten aan een systeemfout in de CGPA of een ander IT-matig probleem. In dergelijke gevallen spreken we van een onverschuldigde betaling type A bis."

⁷ "Zie punt 5.3.1."

⁸ "Onverschuldigde betalingen type B die kleiner zijn dan 50 of 200 euro kunnen in de CGPA worden afgeschreven, los van de kwalificatiecode. Het is hierbij niet de bedoeling dat deze eerst naar een onverschuldigde betaling type A worden omgezet."

⁹ "Zie punt 5.3.1."

Een onverschuldigde betaling kan in deze categorie worden ingedeeld op voorwaarde dat het onverschuldigd bedrag te wijten is aan een verrekening:

- *tussen uitbetalingsactoren,*
- *tussen verschillende entiteiten¹⁰,*
- *met het buitenland.*

In het geval de ene uitbetalingsactor foutieve informatie of de gevraagde informatie niet of laattijdig heeft doorgegeven aan de andere uitbetalingsactor, heeft de ene uitbetalingsactor een fout begaan. Hierdoor ontstaat er bij de andere uitbetalingsactor een schuld die ten laste is van de ene uitbetalingsactor, die de foutieve informatie heeft doorgegeven. Bijgevolg dient de ontstane schuld tussen de uitbetalingsactoren te worden verrekend en als een onverschuldigde betaling type C worden ingeboekt. Het eventuele saldo van het debet moet dan vervolgens als een onverschuldigde betaling type A of B worden ingeboekt, afhankelijk of de fout te wijten was aan de burger of louter aan de uitbetalingsactor.

Onverschuldigde betaling type D

Een onverschuldigde betaling kan in deze categorie worden ingedeeld op voorwaarde dat het onverschuldigd bedrag het gevolg is van fraude .

Onverschuldigde betaling type E

Een onverschuldigde betaling kan in deze categorie worden ingedeeld op voorwaarde dat het onverschuldigd bedrag voldoet aan alle voorwaarden om door Vlabel te worden teruggevorderd. Wanneer het dossier aan Vlabel wordt doorgestuurd, zet de uitbetalingsactor zelf de onverschuldigde betaling om naar het type E.”

Met betrekking tot de ‘goede trouw’ van de begunstigde als bedoeld bij de voormelde onverschuldigde betalingen types A en B, wordt verwezen naar punt 5.3.1 van dezelfde toelichtingsnota waarbij wordt gesteld dat:

“5.3.1. Te goeder trouw¹¹

Een ontvanger wordt geacht te goeder trouw te zijn als hij niet wist of redelijkerwijze niet kon weten dat hij ten onrechte toelagen in het kader van het gezinsbeleid heeft ontvangen.

Gelet op de complexiteit van de regelgeving kan de ontvanger niet worden geacht te weten of te moeten weten dat hij al dan niet recht had op de onverschuldigde betaalde toelage wanneer de ontvanger ter goeder trouw was en dat hij erop mag vertrouwen dat de uitbetalingsactor de juiste beslissing neemt en correct uitbetaalt.

Het is aan de uitbetalingsactor om het vermoeden van de goede trouw van de ontvanger te weerleggen. Om de goede trouw te beoordelen moet de uitbetalingsactor het standpunt innemen van een ontvanger die handelt met ‘normale voorzichtigheid en toewijding’ en niet dat van de concrete ontvanger die de onverschuldigde betaling ontving. Zo heeft het feit dat de concrete

---

¹⁰ “Een verrekening tussen entiteiten komt o.a. voor bij een onverschuldigde betaling die te wijten is aan een verhuis van het kind van Vlaanderen naar een andere deelentiteit in België.”

¹¹ “Geschillencommissie, 22 november 2019, GC/19/0058.”

ontvanger het slachtoffer was van omstandigheden (ziekte, zwakzinnigheid, gebrekkige kennis van de taal,...) die op het moment van de betaling zijn begrip konden schaden, geen weerslag.

De goede trouw van de ontvanger zal geval per geval moeten worden beoordeeld. Als algemene regel kan men stellen dat het vermoeden van de goede trouw weerlegd is als de ontvanger:

- onverschuldigde toelagen ontving wegens frauduleuze handelingen of door de ontvanger afgelegde valse of bewust onjuiste verklaringen;*
- bijzondere of algemene informatie (bv.: informatiebrieven, regularisatiebrieven) had ontvangen waaruit blijkt dat de beslissing tot toekenning van de toelage door de uitbetalingsactor ten onrechte is genomen;*
- wegens de aard van de betaling (bv. dubbele betaling van eenzelfde toeslag voor dezelfde periode) zelf onmogelijk niet op de hoogte kon zijn van het feit dat de betaling onverschuldigd is.”*

6.1.2. Toepassing van de voormelde principes inzake terugvordering bij fout van de administratie in casu

Er dient te worden benadrukt dat voornoemde bepalingen van artikel 92, § 1, 1^e en 2^e lid Groeipakketdecreet enkel van toepassing zijn indien er effectief een juridische of materiële fout van de uitbetalingsactor blijkt die ten grondslag ligt aan de terugvordering. Vervolgens moet worden nagegaan of de betrokkene zich normaal geen rekenschap kan geven van die fout, om te bepalen of het onverschuldigde bedrag al dan niet kan worden teruggevorderd.

a. Mogelijke fout van verwerende partij

Verzoekster stelt dienaangaande in haar verzoek d.d. 11 april 2023 wat volgt:

“De reden dat ik het niet eens ben met het antwoord van de klachtencommissie is dat er gesteld wordt dat wij verantwoordelijk zijn voor het doorgeven van wijzigingen.

Zoals u kunt lezen wordt overal door ..... en door SVB in Nederland vermeld dat zij alle financiële bedragen onderling afstemmen. Ik ging er dan ook vanuit dat dit zo gebeurde en was me dus niet bewust dat dit niet goed gebeurde. Zij geven zelf toe dat zij dit niet hebben gedaan.

Bij het melden van een wijziging die zij niet konden weten namelijk het verhuizen van mijn dochter heb ik dit meteen gemeld. Pas daarna hebben zij actie ondernomen om de bedragen van de afgelopen jaren te controleren. Had ik dit niet gemeld, was er nog niets gecontroleerd. Wat ik eigenlijk echt onacceptabel vind van een dusdanig belangrijke overheidsinstantie.

Ik ben en blijf dus van mening dat het niet aan mij was om uitkeringen/toeslagen vanuit Nederland (waarvan ik ook niet wist dat ze van toepassing waren hierop) moest doorgeven omdat dit volledig onderling afgestemd zou worden (zie bijgevoegde documenten).

Als de uitkering binnen de landsgrenzen alleen had plaatsgevonden dus niet zoals nu als grensarbeider had ik dit begrepen . Maar zowel ..... als de wet zeggen zelf dat zij alles onderling afstemmen. Er is ook nergens in de wet of op de website van ..... verdere uitleg te vinden over wat er dan relevante informatie zou zijn voor de uitkeringen. Alleen maar dat zij dat zelf regelen.

Als dit onderling regelen netjes door beide partijen was gebeurd had dit probleem zich niet voorgedaan.

Ik ben me ervan bewust dat we te veel geld hebben gekregen maar dit is niet onze fout en ik vind dat wij daarvoor niet bestraft moeten worden door het terugbetalen van een dusdanig hoog bedrag.

Natuurlijk weet ik nu ook dat zij dus klaarblijkelijk hun eigen administratieve zaken niet op orde hebben en zal ik in vervolg elk document dat ik ontvang meteen ter informatie doorsturen (al blijf ik van mening dat dit hun werk is). Maar wil dit soort problemen in de toekomst voorkomen.

Graag wil ik dan ook voorstellen als gulden middenweg om alleen het laatste jaar terug te betalen. Dit zou namelijk ook gebeurd zijn als ..... en SVB hun werk hadden gedaan...dan was dat meteen dat jaar gecorrigeerd en hadden wij dat ook netjes terugbetaald."

Verwerende partij stelt in haar standpunt d.d. 23 mei 2023 dat:

"Er werd door FAMIFED in het verleden expliciet gevraagd naar een toekenning van Kindgebonden Budget. Hierop antwoorde de SVB op 19 04 2016 (zie mail in bijlage) dat dit niet werd toegekend en ze ons op de hoogte zouden brengen indien dat op een later moment wel zou worden toegekend. Jammer genoeg is dit pas gebeurd na het opvragen van de bedragen door ..... in juli 2022. (...)

..... erkent dat zowel de laattijdige opvraging van de Nederlandse bedragen als de laattijdige ontvangst van het Kindgebonden Budget ervoor hebben gezorgd dat het ten onrechte ontvangen bedrag aanzienlijk opliep."

Verwerende partij erkent derhalve dat de ten onrechte, provisioneel toegekende verschilbetalingen voor de kwestieuze periode van 1 november 2019 tot en met 30 juni 2022 minstens gedeeltelijk het gevolg is van de laattijdige opvraging bij de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank.

Er kan in dit verband worden verwezen naar de administratieve onderrichtingen van de Toelichtingsnota nr. 22 van 26 april 2022 'Internationaal - Europese Verordeningen' van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket waarbij er betreffende verschilbetalingen in het kader van de toepassing van de Europese Verordeningen wordt bepaald wat volgt:

"4. Praktisch

4.1. Werkwijze voor de opstart en afhandeling van een dossier

(...)

4.1.1 Vaststellen van het bedrag van de verschilbetaling

Opmerkingen:

- De bedragen moeten steeds maand per maand en per kind vergeleken worden om de verschilbetaling te kunnen bepalen.*
- Alle uitkeringen die als gezinsbijslagen worden beschouwd dienen in aanmerking te worden genomen voor het vaststellen van de verschilbetaling (zie link bij punt 1.3).*

A. Het effectief bij voorrang uitbetaalde bedrag is gekend

Indien voor een bepaalde periode de effectief door de bij voorrang bevoegde lidstaat uitbetaalde bedragen gekend zijn, wordt de verschilbetaling natuurlijk berekend op basis van deze bedragen. Dit zal bij voorbeeld het geval zijn bij regularisaties voor periodes in het verleden.

B. Het effectief bij voorrang uitbetaalde bedrag is (nog) niet gekend

De consulent heeft bij de opstart van het dossier vastgesteld dat Vlaanderen niet bij voorrang bevoegd is en er dus een verschilbetaling dient te gebeuren. Op basis van de opgave van de in het betrokken land van toepassing zijnde bedragen, of de door het bevoegde orgaan van de bij voorrang bevoegde lidstaat meegedeelde bedragen, wordt de Vlaamse verschilbetaling berekend. Hiervoor wordt het door de andere lidstaat meegedeelde bedrag vermeerderd met 10%. Hierop wordt dan de Vlaamse verschilbetaling berekend. Dit bedrag zal voor de alle toekomstige uitbetalingen gelden, voor de rest van het lopende kalenderjaar of ontvangst van de effectief toegekende bedragen.

Vb.: Duitsland is de bij voorrang bevoegde lidstaat, Vlaanderen dient een verschilbetaling uit te voeren. Het Duitse orgaan laat ons weten dat zij een bedrag van 100 euro per maand kunnen uitbetalen. In Vlaanderen is er recht op 170 euro. Het meegedeelde bedrag van 100 euro wordt vermeerderd met 10%, waardoor er rekening wordt gehouden met een bedrag van 110 euro (100 + 10) voor de berekening van de verschilbetaling. Vlaanderen zal dus maandelijks een verschilbetaling van 60 euro kunnen uitbetalen.

Indien het veilig voorschot minder dan 50 euro bedraagt, wordt er geen verschilbetaling uitgevoerd indien de betaling dient te gebeuren bij circulaire cheque of internationaal mandaat. Aan circulaire cheques en mandaten zijn vaak kosten verbonden die er toe kunnen leiden dat bij lage bedragen de kosten voor de betrokken gezinnen hoger kunnen uitvallen dan het toegekende bedrag. Indien er kan betaald worden op een gekend (buitenlands) rekeningnummer, kunnen ook bedragen van minder dan 50 euro uitbetaald worden.

De bij de opstart van het dossier bepaalde verschilbetaling wordt maandelijks door Vlaanderen uitbetaald tot de effectief door de bij voorrang bevoegde lidstaat uitbetaalde bedragen gekend zijn. Aan het begin van elke nieuw kalenderjaar of jaarlijks op basis van de opstartdatum van het dossier, dienen deze bedragen opgevraagd te worden aan het bevoegde orgaan van de bij voorrang bevoegde lidstaat via de SED's. Bij ontvangst van de opgevraagde bedragen, wordt de werkelijke verschilbetaling berekend en geregulariseerd.

De meegedeelde bedragen worden dan gebruikt ter berekening van de maandelijkse verschilbetaling voor het lopende kalenderjaar. Dit gebeurt opnieuw door een veilig voorschot van 10% in acht te nemen voor het bepalen van de verschilbetaling. Deze werkwijze herhaalt zich steeds jaarlijks en is van toepassing voor zover er geen andere of aangepaste werkwijze is voorzien met een bepaalde lidstaat.

(...)

4.1.3. De bij voorrang bevoegde lidstaat kan/wil geen bedragen meedelen

In bepaalde gevallen zal de bij voorrang bevoegde lidstaat geen bedragen kunnen of willen meedelen, bij voorbeeld wanneer betrokkenen geen aanvraag hebben ingediend. Bij het bepalen van de verschilbetaling dient er in dat geval rekening gehouden te worden met het hoogst mogelijke bedrag waarop betrokkenen (potentieel) recht zouden hebben in die betrokken lidstaat (rekening houdend met alle elementen in het dossier).

Indien een gezin geen aanvraag indient in een lidstaat omdat zij weten dat zij niet voldoen aan de voorwaarden om recht te hebben op gezinsbijslagen (bij voorbeeld wegens te hoge inkomsten), volstaat het dat het betrokken gezin eenmalig een aanvraag indient in de andere lidstaat. Zij dienen het bewijs van afwijzing van hun aanvraag (met reden) over te maken aan hun uitbetalingsactor en kunnen nadien jaarlijks de afwijzing in de andere lidstaat bevestigen op basis van een verklaring op eer.

Opgelet

Indien er periodes in het verleden dienen geregulariseerd te worden houden wij geen rekening met buitenlandse verjaringstermijnen, enkel met onze verjaringstermijn van 5 jaar.

Dit betekent dat wanneer bepaalde periodes in het buitenland verjaard zijn, maar niet volgens onze verjaringstermijn van 5 jaar, de bedragen waarop in het buitenland potentieel recht was, dienen in mindering te worden gebracht voor het bepalen van de verschilbetaling.

Problemen om gevraagde informatie te bekomen van overheidsinstellingen van andere lidstaten dienen doorgegeven te worden aan het buitenlandse verbindingsoorgaan, en indien dit niet leidt tot een oplossing, naar het Belgische verbindingsoorgaan ter bemiddeling. Dit kan via het e-mailadres: info@familybenefitsbelgium.be.

4.1.4 Aanvragen ingediend in een niet bevoegde lidstaat

VO 883/2004 voorziet in artikel 68, 3, expliciet dat een aanvraag die per vergissing is ingediend in een niet bevoegde lidstaat (door een persoon die hiertoe bevoegd is) doorgestuurd wordt naar de instelling van de bevoegde lidstaat. De datum waarop deze eerste aanvraag is gebeurd, wordt beschouwd als de datum van indiening bij de bevoegde overheid. Betrokkenen dienen te worden ingelicht dat hun aanvraag werd doorgestuurd naar een andere lidstaat.

Aanvragen ingediend in een andere lidstaat dienen in aanmerking te worden genomen voor het bepalen van onze verjaringstermijn.

4.2 Gegevensuitwisseling

Gegevensuitwisseling tussen organen/instellingen (kinderbijslagfondsen, verbindingsorganen, etc...) van verschillende lidstaten gebeurt in principe elektronisch via RINA door gebruik te maken van de SED's.

Indien de gevraagde informatie bij de buitenlandse instelling niet wordt doorgegeven, kan in eerste instantie contact worden opgenomen met het buitenlandse verbindingsoorgaan, en indien dit niet leidt tot een oplossing kan het Belgische verbindingsoorgaan, via info@familybenefitsbelgium.be, gevraagd worden om te bemiddelen om alzo de noodzakelijke gegevens te bekomen.

Opgelet:

Indien er in het verleden afspraken werden gemaakt met bepaalde lidstaten omtrent een werkwijze voor de gegevensuitwisseling en afhandeling van dossiers, blijven deze onverminderd van toepassing tot publicatie van nieuwe richtlijnen die de eerder gemaakte afspraken wijzigen.

Sommige controleformulieren, zoals bij voorbeeld de controle op het schoolbezoek, worden rechtstreeks naar het betrokken gezin gestuurd om te laten invullen door de bevoegde onderwijsinstelling.

Indien de gevraagde informatie niet wordt aangeleverd, kan in dergelijke gevallen het Belgische verbindingsorgaan niet tussenkomen. Bij gebrek aan noodzakelijke informatie om het recht op gezinsbijslagen te kunnen vaststellen, dient het recht te worden afgewezen. Ook dient een terugvordering te worden opgemaakt voor de periodes in het verleden die niet gedekt zijn door het laatst ontvangen controleformulier. Als nadien de informatie toch wordt aangeleverd, kan het recht voor de betrokken periode herbekeken worden.

Opgelet:

Het is niet noodzakelijk dat de gevraagde informatie via de aangewezen controleformulieren wordt overgemaakt. Ook andere documenten kunnen aanvaard worden, mits zij voldoen aan de nodige formaliteiten (bij voorbeeld: stempels van de instelling) en de noodzakelijke informatie voldoende weergeven.”

Er dient op te worden gewezen dat, hoewel deze administratieve onderrichtingen slechts werden gepubliceerd op het einde van de kwestieuze periode, zij wat betreft de verschilbetalingen een voortzetting van vroegere onderrichtingen in het kader van de Algemene Kinderbijslagwet betreffen.

Toegesplitst op verschilbetalingen met Nederlandse gezinsbijslag zoals in casu het geval is, kan dienaangaande worden verwezen naar de volgende administratieve onderrichtingen van Famifed gegeven bij de bijlage nr. 7/1 van 16 september 2016 ‘Verschilbetaling met Nederland - Praktische richtlijnen’ bij de circulaire omzendbrief nr. 1383 (van 11 mei 2010 ‘Verordeningen 883/2004 en 987/2009: nieuwe Europese socialezekerheidsverordening van toepassing vanaf 1 mei 2010’):

“(…)

1. De berekening van de verschilbetaling

In verband met verschilbetaling vragen de kinderbijslagfondsen bij de Nederlandse SVB's de opgaven van de toegekende Nederlandse bijslagen op.

Naast de kinderbijslag kent Nederland ook de bijslagen Kindgebonden Budget (KGB) en Kinderopvangtoeslag (KOT). Tot vandaag dient bij de berekening van de aanvullende Belgische bijslag met deze bijslagen rekening te worden gehouden.

Omdat de hoogte van deze bijslagen afhankelijk is van het gezinsinkomen en het definitieve bedrag eerst bij de berekening van de inkomensbelasting (minstens 1 jaar na datum) wordt bepaald, lieten de SVB's ons tot nu opgaven van de ofwel definitieve bedragen, of, in afwachting hiervan, de maximale bedragen toekomen.

Vanaf 01/07/2016 is het de SVB's niet meer mogelijk/toegelaten maximale bedragen te berekenen. Zij zijn er vanaf die datum aan gehouden om de daadwerkelijk uitgekeerde bedragen op te geven. Er zal wel telkens worden vermeld of het gaat om definitieve dan wel voorlopige bedragen. Voor de berekening van het 'veilig voorschot' stellen we u volgende werkwijze voor :

- *Stap 1: Het Belgisch fonds betaalt een veilig voorschot (met marge van 10 %) op de werkelijk betaalde bedragen in het verleden. Het Belgisch kinderbijslagfonds vraagt de opgave op aan het SVB. Als het fonds bijvoorbeeld op 01/10/2016 de bedragen betaald voor het jaar 2015 van de SVB ontvangt, dan baseert het fonds zich voor de verschilbetaling in 2016 op het maandelijks bedrag toegekend in 2015 en bouwt het een marge in van 10%. Stel dat er over het jaar 2015 €100 kon worden betaald, dan neemt het Belgisch fonds €110 in aanmerking voor de berekening van het "veilig voorschot".*
- *Stap 2: Regularisatie van het veilig voorschot op basis van de werkelijk betaalde bedragen over de overeenstemmende periode. Dit gebeurt op basis van de bedragen die het kinderbijslagfonds ontvangt n.a.v. van zijn volgende vraag aan het SVB. Deze bedragen vormen tevens de basis voor de betaling van het veilig voorschot voor het daaropvolgende jaar (zie stap 1).*
- *Stap 3: Definitieve vaststelling van het bedrag bij ontvangst van de definitieve bedragen over de overeenstemmende periode, die SVB uit eigen beweging doorstuurt n.a.v. de berekening van de inkomensbelasting in Nederland). Indien men daarover geen gegevens van Nederland ontvangt, mag worden aangenomen dat de definitieve bedragen gelijk zijn aan de werkelijk betaalde bedragen voor de overeenstemmende periode. Indien het Belgisch kinderbijslagfonds verbeterde gegevens ontvangt, maar niet bevoegd is voor de hele periode, dient het de verbeterde opgave eveneens voor verder gevolg door te sturen aan de andere Belgische kinderbijslagfondsen die in die periode bevoegd zijn geweest en dit op basis van de gegevens in het dossier (brevet) of via consultatie van het kadaster.*

Wanneer een debet is ontstaan kan bij toepassing van art.75 V987/2009 en art.84 V883/2004 EG verrekening worden gevraagd aan de Nederlandse diensten. Let wel, de Nederlandse SVB kan enkel tot verrekening overgaan tegen de voorwaarden en binnen de grenzen zoals voorzien in hun eigen wetgeving (art.72 V987/2009 EG).

2. Frequentie voor het opvragen van de bedragen

De bedragen worden niet langer systematisch 2 keer per jaar opgevraagd.

Voortaan worden de opgaven op algemene wijze slechts 1 keer per jaar opgevraagd. Een tussentijdse opvraging is alleen mogelijk bij een wijziging in de gezinssituatie waarvan men kan vermoeden dat ze een invloed heeft op het bedrag aan kinderbijslag. Dit neemt niet weg dat de verschilbetaling in principe maandelijks dient te worden uitbetaald.

We willen u verder vragen om herinneringen pas te versturen na het verstrijken van een termijn van 90 kalenderdagen.

(...)"

In de bijlage nr. 7/2 van 28 juni 2017 bij dezelfde omzendbrief van Famifed wordt gesteld wat volgt:

"Deze omzendbrief bevat geactualiseerde richtlijnen wat betreft:

- 7. De berekening van de verschilbetaling, in het bijzonder het 'veilig voorschot'*
- 8. De verzending van de formulieren E401 en E402*
- 9. De mededeling aan de bijslagtrekkende van de mogelijkheid om te vragen dat de Nederlandse kinderbijslag aan haar zou worden betaald*

De nieuwe richtlijnen zijn onmiddellijk van toepassing.

1. De berekening van de verschilbetaling

In verband met verschilbetaling vragen de kinderbijslagfondsen bij de Nederlandse SVB's de opgaven van de toegekende Nederlandse bijslagen op.

Naast de kinderbijslag kent Nederland ook de bijslagen Kindgebonden Budget (KGB) en Kinderopvangtoeslag (KOT). Tot vandaag dient bij de berekening van de aanvullende Belgische bijslag met deze bijslagen rekening te worden gehouden.

Omdat de hoogte van deze bijslagen afhankelijk is van het gezinsinkomen en het definitieve bedrag eerst bij de berekening van de inkomensbelasting (minstens anderhalf jaar na datum) wordt bepaald, lieten de SVB's ons tot nu opgaven van de ofwel voorlopige ofwel de definitieve bedragen toekomen. Vanaf 01/07/2017 zullen de SVB's geen verschil meer maken tussen voorlopige en definitieve bedragen en dit ongeacht de periode waarop de opgave betrekking heeft. De SVB's zullen ons bij het beantwoorden van de jaarlijkse opgave van de bedragen, naast de betaalde bedragen voor het afgelopen jaar, ook alle wijzigingen (desgevallend over meerdere jaren) meedelen die zich sinds de laatste opvraag in het dossier hebben voorgedaan.

Het tijdstip voor jaarlijkse opvraging van de bedragen wordt bevestigd: een eerste keer bij het onderzoek van het recht en daarna jaarlijks. Tussentijds kan er een nieuwe opgave gevraagd worden bij een wijziging in de gezinssamenstelling en bij het einde van het recht in België.

Voor de berekening van het 'veilig voorschot' en de vaststelling van de verschilbetaling geldt de volgende werkwijze:

Stap 1: *Het Belgisch fonds betaalt een veilig voorschot (met marge van 10%) op de werkelijk betaalde bedragen in het verleden. Het Belgisch kinderbijslagfonds vraagt de opgave op aan de SVB. Als het fonds bijvoorbeeld op 01/10/2017 de bedragen betaald voor het jaar 2016 van de SVB ontvangt, dan baseert het fonds zich voor de verschilbetaling in 2017 op het maandelijks bedrag toegekend in 2016 en bouwt het een marge in van 10%. Stel dat er over het jaar 2016 €100 kon worden betaald, dan neemt het Belgisch fonds €110 in aanmerking voor de berekening van het 'veilig voorschot'.*

Stap 2: *Regularisatie van het 'veilig voorschot' en vaststelling van de verschilbetaling op basis van de werkelijk betaalde bedragen over de overeenstemmende periode. Dit gebeurt op basis van de bedragen die het kinderbijslagfonds ontvangt n.a.v. zijn volgende vraag aan de SVB. Deze bedragen vormen tevens de basis voor de betaling van het 'veilig voorschot' voor het daaropvolgende jaar (zie stap 1).*

Stap 3: *Herziening van het betaald bedrag: enkel wanneer de SVB uit eigen beweging wijzigingen aan de vroeger meegedeelde bedragen doorstuurt n.a.v. de berekening van de inkomensbelasting in Nederland. Indien men op een latere datum geen wijzigingen doorgestuurd krijgt, mag worden aangenomen dat de betaalde bedragen in Nederland ongewijzigd zijn gebleven. Wanneer er wijzigingen worden meegedeeld die betrekking hebben op een periode waarover een ander Belgische kinderbijslagfonds bevoegd was, dienen deze wijzigingen aan dat bevoegde kinderbijslagfonds te worden doorgegeven.*

Wanneer een debet is ontstaan, kan bij toepassing van Art.75 V987/2009 en art.84 V883/2004 EG verrekening worden gevraagd aan de Nederlandse diensten. Let wel, de Nederlandse SVB kan enkel tot verrekening overgaan aan de voorwaarden en binnen de grenzen zoals voorzien in hun eigen wetgeving (art.72 V987/2009 EG).

(...)”

Uit deze administratieve onderrichtingen volgt dat verwerende partij in casu jaarlijks bij de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank had dienen te vragen naar een overzicht van de voor het voorbije jaar toegekende Nederlandse gezinsbijslag op basis waarvan dan telkens voor het daaropvolgende jaar desgevallend de ‘veilige voorschotten’ op de definitief vast te stellen verschilbetalingen konden worden uitbetaald.

In casu blijkt dat verwerende partij voorafgaand aan juli 2022 voor het laatst de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank heeft bevraagd op 12 februari 2019, dit betreffende de voor het kalenderjaar 2018 door Nederland toegekende gezinsbijslagen.

Gelet op het feit dat verwerende partij nog niet in kennis werd gesteld van het feit dat er met ingang van 1 januari 2019 een kindgebonden budget kon worden toegekend, dient te worden vastgesteld dat verwerende partij tijdens het kalenderjaar 2019 terecht op basis van de voor 2018 toegekende Nederlandse bedragen ‘veilige voorschotten’ op verschilbetalingen heeft berekend en aan verzoekster heeft uitbetaald.

Gezien verwerende partij de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank had bevraagd op 12 februari 2019 en bijgevolg geen nieuwe bevraging diende te doen vóór 12 februari 2020, dient te worden vastgesteld dat de ten onrechte toegekende bedragen voorafgaand aan 1 februari 2020 geen fout of vergissing van verwerende partij kunnen betreffen.

Verwerende partij heeft nadien echter tot juli 2022 nagelaten de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank te bevragen over de voor 2019 en 2020 toegekende Nederlandse bedragen op basis waarvan eventuele ‘veilige voorschotten’ voor 2020 en 2021 hadden kunnen worden berekend, zodat de betalingen voor de periode van 1 februari 2020 tot en met 30 juni 2022 niet als voortgezette betalingen in afwachting van een door de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank verstrekt overzicht van 2019 en nadien 2020 kunnen worden beschouwd.

De Geschillencommissie besluit dan ook dat de ten onrechte toegekende verschilbetalingen voor de periode van 1 februari 2020 tot en met 30 juni 2022 aangetast zijn door een **fout** van verwerende partij, doch dat dit niet het geval is voor de onterecht toegekende verschilbetalingen voorafgaand aan 12 februari 2020 zodat voor de maanden november 2019, december 2019 en januari 2020, reeds kan worden vastgesteld dat het voordeel van de bepalingen van artikel 92, § 1, 2^e lid Groeipakketdecreet geen toepassing kan vinden.

b. Vraag of de begunstigde zich er rekenschap van had kunnen geven dat het Groeipakket ten onrechte werd ontvangen

Verzoekster stelt in voorliggend verzoek d.d. 11 april 2023 dat:

“Ik ben en blijf dus van mening dat het niet aan mij was om uitkeringen/toeslagen vanuit Nederland (waarvan ik ook niet wist dat ze van toepassing waren hierop) moest doorgeven omdat dit volledig onderling afgestemd zou worden (zie bijgevoegde documenten).

Als de uitkering binnen de landsgrenzen alleen had plaatsgevonden dus niet zoals nu als grensarbeider had ik dit begrepen . Maar zowel ..... als de wet zeggen zelf dat zij alles onderling afstemmen. Er is ook nergens in de wet of op de website van ..... verdere uitleg te vinden over wat er dan relevante informatie zou zijn voor de uitkeringen. Alleen maar dat zij dat zelf regelen.

Als dit onderling regelen netjes door beide partijen was gebeurd had dit probleem zich niet voorgedaan.”

Verwijzend naar de bij het verzoek gevoegde stukken, onder meer mailverkeer met verwerende partij en een verslag van telefonische onderhouden met verwerende partij en de Nederlandse Verzekeringsbank, wijst zij er verder op dat verwerende partij slechts opnieuw in juli 2022 bij de Sociale Verzekeringsbank naar de door Nederland toegekende bedragen heeft geïnformeerd nadat zij verwerende partij op 2 juli 2022 in kennis had gesteld van de verhuis van .....

Verwerende partij argumenteert in haar standpunt d.d. 23 mei 2023 dienaangaande als volgt:

“In toepassing van artikel 9 van VO 883/2004 dienen de lidstaten jaarlijks een verklaring over te maken waarin ze opnemen welke uitkeringen en toelagen zij als gezinsbijslagen beschouwen. Deze gezinsbijslagen dienen steeds in rekening te worden gebracht bij het bepalen van een verschilbetaling.

(...)

Artikel 3 van VO 987/2009 (zie bijlage) punt 2 stelt: ‘Degenen op wie de basisverordening van toepassing is, zijn verplicht het bevoegde orgaan alle informatie, documenten en bewijsstukken te verstrekken die nodig zijn voor de vaststelling van hun situatie of die van hun gezin, voor de vaststelling en het behoud van hun rechten en plichten, alsook voor de vaststelling van de toepasselijke wetgeving en de daaruit voor hen voortvloeiende verplichtingen.’

(...)

(...) ..... wijst er echter ook op dat mevrouw zelf verantwoordelijk is om de uitbetaler op de hoogte te brengen bij wijzigingen zoals, in dit geval, de toekenning van het Kindgebonden Budget. (zie Artikel 9 van VO 883/2004 en Artikel 3 van VO 987/2009).

In de e-mail van de Klachten- en bemiddelingsdienst van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket d.d. 20 maart 2023 werd in dezelfde zin aan verzoekster gecommuniceerd waarbij aangaande artikel 9 van de Verordening nr. 883/2004 (EG) werd verduidelijkt wat volgt:

“In toepassing van artikel 9 van VO 883/2004 dienen de lidstaten jaarlijks een verklaring over te maken waarin ze opnemen welke uitkeringen en toelagen onder de definitie van artikel 1 van VO 883/2004 vallen. Concreet betekent dit dat de lidstaten zelf aangeven welke uitkeringen en toelagen zij als gezinsbijslagen beschouwen. Deze gezinsbijslagen dienen dus steeds in rekening te worden gebracht bij het bepalen van een verschilbetaling. De verklaringen van de lidstaten kan door iedereen geraadpleegd worden via deze link:

<https://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=868&intPagId=2285&langId=en>

Aangaande de verantwoordelijkheid van verzoekster volgend uit de bepalingen van artikel 3 van de Verordening nr. 987/2009 (EG) van 16 september 2009 om steeds aan de bevoegde instanties elke wijziging mee te delen die een invloed kan hebben op de vaststelling of het behoud van rechten, dient te worden opgemerkt dat deze verplichting eveneens ten aanzien van de informatieplicht van

de bevoegde instanties dient te worden afgewogen. Deze informatieplicht blijkt uit de inleidende overwegingen van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie, in het bijzonder overweging nr. (22) waar wordt gesteld dat:

“Informatie aan de betrokken personen over hun rechten en plichten is een essentieel onderdeel van een vertrouwensrelatie met de bevoegde autoriteiten en de organen van de lidstaten. Deze informatie dient een leidraad te omvatten met betrekking tot de administratieve procedures. De betrokken personen zijn, afhankelijk van de situatie, o.m. de verzekerden, leden van hun gezin en/of hun nabestaanden of anderen.”

De verordenende instellingen hadden derhalve geenszins de bedoeling dat zou mogen worden aangenomen dat de burgers waarop de Verordening van toepassing is of kan zijn, a priori moeten worden geacht elk recht en elke plicht die uit de Verordening voortvloeit zonder meer te kennen zonder specifieke informatie die door de bevoegde lidstaten rechtstreeks aan de betrokken personen wordt verstrekt.

De Geschillencommissie stelt vast dat uit de door beide partijen voorgelegde stukken niet blijkt dat verzoekster door verwerende partij en/of de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank op de verplichting van artikel 3 van de Verordening nr. 987/2009 (EG) van 16 september 2009 werd gewezen.

Evenmin blijkt dat zij ooit door enige instantie werd ingelicht over het feit dat het Nederlandse kindgebonden budget in het kader van de Verordening nr. 883/2004 (EG) als gezinsbijslag dient te worden beschouwd.

Het feit dat de Europese instellingen het door de lidstaten in uitvoering van de bepalingen van artikel 9 van de Verordening 883/2004 (EG) bezorgde overzicht van de als gezinsbijslag in aanmerking te nemen uitkeringen online hebben gepubliceerd en dat deze publicatie voor iedereen raadpleegbaar is, lijkt op zich niet te volstaan om aan te nemen dat verzoekster er zich ‘normaal rekenschap’ had van kunnen geven dat het Nederlandse kindgebonden budget eveneens in rekening diende te worden gebracht voor de berekening van de basis van de bepalingen van artikel 68 van de Verordening nr. 883/2004 (EG) mogelijks verschuldigde verschilbetalingen in België (in casu Groeipakket).

Het bestaan van het voormelde gepubliceerde overzicht is immers geen algemeen gekend gegeven waarvan mag worden verondersteld dat de burger er normaliter gericht op naar zoek zou moeten gaan. Er dient hierbij rekening te worden gehouden met het feit dat het kindgebonden budget in casu weliswaar eveneens door de Sociale Verzekeringsbank werd uitbetaald naast de verschuldigde kinderbijslag, maar de toekenning ervan tot de bevoegdheid van het Nederlandse Ministerie van Financiën behoort (cf. [Gezinsbijslag | Kinderbijslag | SVB](#) en [Kindgebonden budget \(belastingdienst.nl\)](#)) en de toekenning ervan in bepaalde situaties eveneens mogelijk is indien er geen recht op kinderbijslag meer kan worden toegekend (cf. [Kindgebonden budget | Kinderbijslag | SVB](#)). Er blijkt derhalve geen evidente reden op basis waarvan de burger zonder rechtstreekse communicatie van één van de bevoegde instanties, zou moeten vermoeden dat, of zich de vraag zou moeten stellen of, het kindgebonden budget binnen een Europese context als gezinsbijslag moet worden beschouwd, en derhalve zou moeten worden verwacht dat hij of zij zelf op zoek zou gaan naar uitsluitsel daaromtrent.

Er dient bovendien te worden vastgesteld dat in de administratieve praktijk bij de bepaling van algemene regels wordt verwezen naar rechtstreekse communicatie met de burger en niet zozeer

naar online raadpleegbare informatie (cf. supra 6.1, Toelichtingsnota nr. 19 d.d. 18.05.2021 (aangepaste versie 26.10.2021)):

“De goede trouw van de ontvanger zal geval per geval moeten worden beoordeeld. Als algemene regel kan men stellen dat het vermoeden van de goede trouw weerlegd is als de ontvanger:

- (...)
- *bijzondere of algemene informatie (bv.: informatiebrieven, regularisatiebrieven) had ontvangen waaruit blijkt dat de beslissing tot toekenning van de toelage door de uitbetalingsactor ten onrechte is genomen;*
- (...)

Het feit dat het binnen een internationale context uiteraard niet louter afhangt van verwerende partij of de begunstigde al dan niet afdoende wordt geïnformeerd, doet hier op zich niets aan af vermits de voorwaarde ‘fout, waarvan de begunstigde zich normaal geen rekenschap kan geven’ louter vanuit het standpunt van de *“ontvanger die handelt met ‘normale voorzichtigheid en toewijding”* dient te worden beoordeeld.

De Geschillencommissie dient dan ook op basis van de voorliggende stukken en argumentatie vast te stellen dat niet afdoende wordt aangetoond dat verzoekster er zich normaliter rekenschap had van kunnen geven dat het Nederlandse kindgebonden budget bij de toepassing van de bepalingen van artikel 68 van de Verordening nr. 883/2004 (EG) als gezinsbijslag in rekening dient te worden genomen bij de berekening van eventueel bij wijze van verschilbetaling verschuldigd Groeipakket en derhalve dat de provisionele betalingen tijdens de kwestieuze periode ten onrechte werden toegekend.

c. Besluit

De Geschillencommissie besluit dat de onverschuldigde verschilbetalingen voor de periode van 1 februari 2020 tot en met 30 juni 2022 in toepassing van de bepalingen van artikel 92, § 1, 2^e lid niet van verzoekster kunnen worden teruggevorderd, doch dat dit voordeel niet geldt voor de resterende niet-verjaarde onverschuldigde betalingen voor de maanden november 2019, december 2019 en januari 2020, gezien er voorafgaand aan 12 februari 2020 geen fout van verwerende partij blijkt.

6.2. Afzien van terugvordering:

De bepalingen van artikel 103, § 2 Groeipakketdecreet stellen dat:

“De uitbetalingsactor kan binnen de voorwaarden, bepaald door de Vlaamse Regering, afzien van de terugvordering van het onverschuldigd betaalde bedrag:

1° in bijzondere, gemotiveerde gevallen of in bepaalde categorieën van gevallen, op voorwaarde dat de schuldenaar te goeder trouw is;

2° als het terug te vorderen bedrag gering is;

3° als blijkt dat de terugvordering onzeker of te duur is in vergelijking met het bedrag dat teruggevorderd moet worden.”

Artikel 13 van het Besluit van de Vlaamse Regering d.d. 13 juli 2019 tot vaststelling van de nadere regels over de rechten en plichten van begunstigden in hun contacten met uitbetalingsactoren en tot vaststelling van de regels voor de ambtshalve en gedwongen herziening van een beslissing tot toekenning van toelagen in het kader van het gezinsbeleid (BS 07.09.2018) – hierna BVR Rechten en plichten begunstigden genoemd – bepaalt (onderlijning door de Geschillencommissie toegevoegd):

“De schuldenaar aan wie een beslissing tot terugvordering van het onverschuldigd betaalde bedrag is meegedeeld, kan bij de uitbetalingsactor, waarbij de schuld is ontstaan, een verzoek indienen om van die terugvordering af te zien. De uitbetalingsactor die dat verzoek ontvangt, stuurt een ontvangsbewijs naar de begunstigde.

Een verzoek, in de zin van het eerste lid, om af te zien van de terugvordering van het onverschuldigd betaalde bedrag kan alleen ingewilligd worden als de schuldenaar voldoet aan de volgende twee voorwaarden:

- 1. te goeder trouw zijn;*
- 2. zich in een onzekere financiële situatie bevinden.*

In het tweede lid, 1°, wordt verstaan onder te goeder trouw: zich in een behartenswaardige positie bevinden.

De minister bepaalt de wijze waarop de goede trouw, vermeld in het tweede lid, 1°, in bijzondere, gemotiveerde gevallen of in bepaalde categorieën van gevallen wordt vastgesteld.

De financiële situatie, vermeld in het tweede lid, 2°, wordt beoordeeld op basis van de bestaansmiddelen van het gezin.

Als de bestaansmiddelen van de schuldenaar en van een eventuele echtgenoot, persoon met wie de schuldenaar wettelijk samenwoont of persoon met wie de schuldenaar een feitelijk gezin vormt opgeteld zijn, wordt een forfaitaire vermindering toegekend voor de echtgenoot, persoon met wie de schuldenaar wettelijk samenwoont of persoon met wie de schuldenaar een feitelijk gezin vormt en voor elk kind van het gezin dat kinderbijslag ontvangt. Het bedrag wordt vergeleken met de minimumgrens van 1128 euro en een maximumgrens die gelijk is aan de minimumgrens van 1128 euro vermenigvuldigd met 1,5. Bevindt de schuldenaar zich onder de minimumgrens dan wordt afgezien van terugvordering. Bevindt de schuldenaar zich boven de maximumgrens dan is afzien van de terugvordering niet mogelijk. Tussen die twee grenzen kan gradueel afgezien worden van de terugvordering van de onverschuldigde betaling. De minister stelt de tussenliggende grenzen vast alsook de graduele terugvordering die op deze basis mogelijk is.

Als bestaansmiddelen, zoals vermeld in het vijfde lid, worden beschouwd alle gelden van welke aard ook waarover het gezin van de schuldenaar beschikt, behalve de toelagen in het kader van het gezinsbeleid en andere gezinsuitkeringen die de schuldenaar zelf en de personen aangeduid in het voorgaande lid ontvangen.

De forfaitaire vermindering uit het zesde lid bedraagt 224 euro en wordt geïndexeerd conform artikel 4, §1, van het Groeipakketdecreet van 2018.

De minister bepaalt op welke wijze de bestaansmiddelen gecontroleerd worden om een onzekere financiële situatie als vermeld in het tweede lid, 2°, vast te stellen.

In het vijfde lid wordt feitelijk gezin gebruikt zoals beschreven in artikel 1, 2°, van het Besluit van de Vlaamse Regering tot vaststelling van de nadere regels voor het toekennen van een sociale toeslag.”

In het ministerieel besluit van 13 maart 2019¹² tot uitvoering van het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2018 tot vaststelling van de nadere regels over de rechten en plichten van begunstigten in hun contacten met uitbetalingsactoren en tot vaststelling van de regels over de ambtshalve en gedwongen herziening van een beslissing tot toekenning van toelagen in het kader

---

¹² BS 07.06.2019.

van het gezinsbeleid, wat betreft meldingen in en motivering van een beslissing over toelagen en de voorwaarden om af te zien van terugvordering van onverschuldigde toelagen – hierna MB Rechten en Plichten Begunstigden genoemd – worden de nadere regels over het afzien van de terugvordering van onverschuldigde toelagen bepaald in de artikelen 4 en 5.

Artikel 4 bepaalt:

“Het agentschap berekent, conform de bepalingen in het tweede en derde lid, de tussenliggende grenzen, vermeld in artikel 13, vijfde lid van het besluit van 13 juli 2018 die het mogelijk maken om ten belope van 10, 20, 30, 40, 50, 60, 70, 80 en 90 procent af te zien van de terugvordering van de onverschuldigde betaling.

Eerst wordt het verschil tussen de maximum- en de minimumgrens, vermeld in artikel 13, vijfde lid, van het besluit van 13 juli 2018, bepaald. Daarna wordt dat verschil gedeeld door negen. Het resultaat van de berekening, vermeld in het tweede lid, wordt bij de minimumgrens opgeteld om tot de grens te komen waarop voor 10% van de terugvordering kan afgezien worden. Vervolgens wordt die grens verhoogd met het resultaat, berekend conform het tweede lid, om tot de grens te komen waarop voor 20% van de terugvordering kan afgezien worden. Het agentschap zet deze werkwijze verder tot alle grenzen vermeld in het eerste lid zijn berekend.”

Artikel 5 bepaalt:

“Als de uitbetalingsactor bij ontvangst van een verzoek om van de terugvordering af te zien, een ontvangstbewijs naar de begunstigde stuurt conform artikel 13, eerste lid, van het besluit van 13 juli 2018, voegt hij daarbij een formulier waarop de schuldenaar zijn gezinsinkomen kan aangeven en waarbij hij de nodige bewijsstukken kan voegen.

Op basis van de gegevens op het formulier, vermeld in het eerste lid, beslist de uitbetalingsactor conform artikel 13, vijfde lid, van het voormelde besluit, of hij volledig of gedeeltelijk van de schuld afziet.

Als de bestaansmiddelen die de schuldenaar in het formulier opgeeft, minder bedragen dan de maximumgrens; vermeld in artikel 13, vijfde lid, van het voormelde besluit, worden de bestaansmiddelen van de schuldenaar gecontroleerd door een gezinsinspecteur tijdens een huisbezoek. Die kan dan het duurzame karakter van de onzekere financiële situatie, vermeld in artikel 13, tweede lid, 2°, van het voormelde besluit, vaststellen.

Als de bestaansmiddelen daarentegen de maximumgrens, vermeld in artikel 13, vijfde lid van het voormelde besluit overschrijden, is er geen huisbezoek nodig om de bestaansmiddelen te controleren.

Het agentschap kan praktische en technische richtlijnen uitwerken voor de huisbezoeken waarbij de bestaansmiddelen gecontroleerd worden.”

Recent, namelijk bij ministerieel besluit d.d. 4 november 2022 tot wijziging van het ministerieel besluit van 13 maart 2019¹³ tot uitvoering van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2018 tot vaststelling van de nadere regels over de rechten en plichten van begunstigden in hun contacten met uitbetalingsactoren en tot vaststelling van de regels over de ambtshalve en gedwongen herziening van een beslissing tot toekenning van toelagen in het kader van het gezinsbeleid, wat betreft meldingen in en motivering van een beslissing over toelagen en de voorwaarden om af te

---

¹³ BS 13.12.2022, inwerkingtreding 23.12.2022.

zien van terugvordering van onverschuldigde toelagen, wat betreft de vaststelling van de goede trouw werd een nieuwe invulling gegeven aan het begrip 'goede trouw'. Daartoe werd een artikel 3/1 toegevoegd in het MB waarin het volgende bepaald is:

"§1. De goede trouw, vermeld in artikel 13, tweede lid, 1°, van het besluit van 13 juli 2018, wordt vastgesteld door de uitbetalingsactor.

Als het onverschuldigd betaalde bedrag hoger dan 1.000 euro is, legt de uitbetalingsactor de vraag tot vaststelling van de goede trouw voor aan het agentschap voor bindend advies. Het agentschap richt daarvoor een commissie op.

De procedure voor de vaststelling van de goede trouw wordt bepaald door het agentschap.

§2. De vaststelling van de goede trouw, vermeld in paragraaf 1, wordt gedaan op basis van een van de volgende categorieën van behartenswaardigheid:

1° handelingen van natuurlijke personen of rechtspersonen, zonder betrokkenheid van de leden van het feitelijk gezin, waardoor de begunstigde niet als veroorzaker van de terugvorderingen kan worden aangezien;

2° de personen die deel uitmaken van het feitelijk gezin, het rechthebbend of rechtgevend kind, bevinden zich in een behartenswaardige gezondheidstoestand;

3° externe factoren waardoor de terugvordering van de onverschuldigd betaalde toelagen disproportionele leedverzwaring toebrenkt aan de begunstigde.

In het eerste lid wordt verstaan onder feitelijk gezin: het feitelijk gezin, vermeld in artikel 2 en 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 21 september 2018 tot vaststelling van de nadere regels voor het toekennen van een sociale toeslag en artikel 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 mei 2019 betreffende de selectieve participatietoelagen leerling.

§3. Het agentschap stelt jaarlijks het inhoudelijke verslag op over de vaststelling van de goede trouw, vermeld in paragraaf 2, dat minstens rapporteert over het aantal gevallen en het overeenstemmende budget en brengt dat ter kennis van zijn raad van bestuur en van de bevoegde minister."

Verder kan daarbij verwezen worden naar volgende administratieve onderrichtingen in Mededeling A/40 van 8 december 2022 betreffende behartenswaardigheid van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket:

"1. Context

Het Groeipakketdecreet van 2018 voorziet in artikel 103 §2 dat de uitbetalingsactor kan afzien van de terugvordering van onverschuldigd betaalde toelagen in het kader van gezinsbeleid.

Het BVR Rechten en Plichten van 13 juli 2018 bepaalt in artikel 13 dat de schuldenaar aan wie een beslissing tot terugvordering van het onverschuldigd bedrag is meegedeeld een verzoek kan indienen bij de bevoegde uitbetalingsactor. Dit verzoek kan alleen ingewilligd worden als de schuldenaar te goeder trouw is en zich in een onzekere financiële situatie bevindt.

De Vlaamse regering keurde op 11 februari 2022 de wijziging van artikel 13 BVR Rechten en Plichten goed die betrekking heeft op de mogelijkheid om af te zien van de terugvordering van onverschuldigde toelagen in het kader van het gezinsbeleid. Met deze wijziging wordt het begrip "goeder trouw" voortaan gedefinieerd als volgt: zich in een behartenswaardige positie bevinden.

De wijziging van de definitie van het begrip heeft tot doelstelling om afstand van terugvordering te kunnen verlenen in schrijnende situaties die voorheen niet voorzien waren in de definitie goede trouw “wist of kon redelijkerwijze weten” en zo tot maatschappelijk ongewenste situaties leidde. De minister bepaalt de wijze waarop de goede trouw in bijzondere, gemotiveerde gevallen of in bepaalde categorieën van gevallen wordt vastgesteld. Dit resulteerde in het MB van 4 november 2022 (cfr. infra 5. Regelgeving).

2. Voorwaarden en criteria

2.1. Algemeen

(...) In alle andere situaties ligt het initiatief bij de begunstigde(n). Als een begunstigde wenst dat de uitbetalingsactor afziet van een terugvordering, dan moet(en) de begunstigde(n) hiervoor een verzoek richten aan de uitbetalingsactor. Uiteraard geldt ook hier de informatieverplichting van de uitbetalingsactor t.o.v. de begunstigde(n) en moet(en) de begunstigde(n) geïnformeerd worden over de mogelijkheid van een verzoek tot afstand van de terugvordering.

Het verzoek tot afstand van terugvordering dient te gebeuren door de ontvanger(s) van de toelagen.

(...)

2.2. Voorwaarden

Het verzoek tot afstand van terugvordering vanwege de begunstigde(n) kan enkel positief worden beantwoord indien het verzoek voldoet aan twee cumulatieve voorwaarden. In dat geval kan de schuldvordering geheel of gedeeltelijk worden kwijtgescholden.

Deze twee cumulatieve voorwaarden zijn:

1. **de goede trouw:** de begunstigde(n) moet(en) zich in een behartenswaardige positie bevinden. (De oorspronkelijke definitie van ‘de goede trouw’ is het niet weten of redelijkerwijze niet kunnen weten dat men ten onrechte toelagen heeft ontvangen, wat uitgehold wordt door de mededelingsplicht.)
2. **de financiële voorwaarde:** het gezin beschikt over geringe bestaansmiddelen binnen de grenzen bepaald in artikel 13 BVR Rechten en Plichten.

De financiële situatie van begunstigde(n) kan door een solvabiliteitscontrole aangevraagd bij het team sociale begeleiding en toezicht onderzocht worden:

- Bestaansmiddelen bedragen maximum 1.795,57 euro: een afzien van terugvordering is mogelijk.
- Bestaansmiddelen zijn lager of gelijk aan 1.197,04 euro: er kan voor 100% worden afgezien van terugvordering.

Let op: de financiële voorwaarde, via een solvabiliteitscontrole aangevraagd bij het team sociale begeleiding en toezicht, wordt slechts onderzocht indien voldaan is aan de eerste voorwaarde van de behartenswaardigheid. Ingeval de uitbetalingsactor evenwel reeds beschikt over bewijsstukken en informatie waaruit vrijwel onmiddellijk kan geconcludeerd worden dat de aanvrager(s) niet voldoe(t)(n) aan de financiële voorwaarde, kan de uitbetalingsactor reeds een beslissing nemen m.b.t. behartenswaardigheid op basis van het financiële criterium en dient de eerste voorwaarde van

de goede trouw niet meer onderzocht worden. De uitbetalingsactor brengt het dossier in elk geval wel nog voor op het behartenswaardigheidsplatform wanneer de schuld meer dan 1.000 euro bedraagt. Bedraagt de aanvraag een schuld 1.000 euro of minder, dan kan de uitbetalingsactor onmiddellijk een beslissing nemen op beide punten.

Elke beoordeling blijft een individuele beoordeling op basis van de aangeleverde bewijstukken en informatie. De informatie wordt in de mate van het mogelijke gecheckt door de gezinsinspecteur.

De uitbetalingsactor stelt – in het kader van goed dossierbeheer – de behartenswaardigheid vast. De uitbetalingsactor oordeelt hierover op basis van alle aangebrachte en aanwezige elementen in het dossier.

Wat betreft de beoordeling van de voorwaarde van de goede trouw ingeval er twee ontvangers zijn, moeten zij beiden voldoen aan de voorwaarde van de goede trouw op basis van hun gezinssituatie.

- Indien de twee ontvangers samenwonen en/of ze doen beiden een aanvraag, dan dienen ze allebei te voldoen aan de voorwaarde van de behartenswaardigheid.*
- Indien de twee ontvangers niet samenwonen en slechts één van hen doet een aanvraag, dan dient de ontvanger/aanvrager te voldoen aan de voorwaarde van de behartenswaardigheid.*

Wat betreft de beoordeling van de financiële voorwaarde ingeval er twee ontvangers zijn, dan moeten ze beiden voldoen aan deze voorwaarde o.b.v. hun gezinssituatie.

- Indien de twee ontvangers samenwonen wordt er rekening gehouden met hun gezamenlijke bestaansmiddelen.*
- Indien de twee ontvangers niet samenwonen wordt er rekening gehouden met de bestaansmiddelen van hun feitelijk gezin en die van de eventuele echtgenoot of wettelijke samenwonende (ongeacht of zij samenwonen – cfr. artikel 13 BVR Rechten en plichten begunstigen).*
- De beoordeling gebeurt elk voor hun aandeel (1/2 van de schuldvordering). Zoals hierboven reeds gesteld, dient wel voorbehoud gemaakt te worden t.o.v. de andere ontvanger dat de gehele som kan ingevorderd worden lastens deze.*

(...)

3. Behartenswaardigheidsplatform

Er wordt een Behartenswaardigheidplatform opgericht waar alle uitbetalingsactoren samen met een jurist van het team Sectorbeheer van het VUTG een richtinggevend advies zal uitbrengen. De afstanden van schuldvorderingen die meer dan 1.000 euro bedragen worden onderworpen aan een vierogenprincipe (naar analogie van de aanpak van het fraudeplatform).

Het Behartenswaardigheidplatform ziet toe op de eenvormige besluitvorming in de dossiers die aan haar worden voorgelegd. De adviezen en de einkwalificatie zullen steeds strikt en restrictief geïnterpreteerd worden.

Het platform vergadert tweewekelijks. Zo kan binnen een korte tijdsspanne – na het eventuele onderzoek van de financiële voorwaarde – een antwoord gegeven worden aan de begunstigde(n).”

Voor zover er voor de maanden november 2019, december 2019 en januari 2020 op heden nog een openstaande schuld blijkt, kan verzoekster bij verwerende partij een verzoek indienen om af te zien van de terugvordering als zij meent aan de bovenvermelde voorwaarden te voldoen. Zij kan desgevallend de verwerende partij ook vragen om een afbetalingsplan.

10. Beslissing:

Gelet op het Decreet van 27 april 2018 tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid (BS 31 juli 2018), artikelen 104-114;

Gelet op het Besluit van 29 juni 2018 van de Vlaamse Regering betreffende de oprichting van een commissie van beroep tegen de beslissing van de uitbetalingsactor over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid of tegen het uitblijven ervan;

Na beraadslaging en om al de voormelde elementen, oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering van de verzoekster ontvankelijk en **gedeeltelijk gegrond** is in de mate dat de ten onrechte uitgevoerde verschilbetalingen voor de periode van 1 februari 2020 tot en met 30 juni 2022 niet van verzoekster kunnen worden teruggevorderd in toepassing van de bepalingen van artikel 92, § 1, 2^e lid Groeipakketdecreet, **doch ongegrond in de mate dat** het voordeel van deze bepalingen niet kan worden toegepast voor de maanden november 2019, december 2019 en januari 2020, zodat verzoekster gehouden is de desbetreffende verschilbetalingen ten bedrage van in totaal € 660 aan verwerende partij te voldoen.

De Geschillencommissie stelt verder voor recht dat, voor zover er reeds verrekeningen met verschuldigde Nederlandse uitkeringen zouden zijn verricht en daarbij in totaal het bedrag van € 440 zou zijn overschreden, verwerende partij ertoe gehouden is het saldo aan verzoekster terug te betalen.

Aldus uitgesproken te Brussel op **11 augustus 2023**;

De commissie was samengesteld uit:

De heer Herman Verlinden, voorzitter;

Mevrouw Linda Aerts (Opgroeien regie) en mevrouw Rita Louwagie (Infino), leden.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waaronder één exemplaar voor elke partij.

Er kan beroep tegen deze beslissing worden ingesteld bij de griffie van de Arbeidsrechtbank te .....

De partijen beschikken hiervoor over een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de kennisgeving van deze beslissing (art. 115, § 1, eerste lid van het Decreet van 27 april 2018 en art. 22, derde lid van het Besluit van de Vlaamse Regering van 29 juni 2018).

De voorzitter

De secretaris

H. Verlinden

M. Serlippens